

ПЛАЧ СТАРЕ СРБІЄ.

Написао и издао

Архимандрит Високих Дечана,
Хаци Серафим Ристичъ.

P19 Cp II 967.1

Р19Ср II 967.1

10. —

~~М II 348~~

ПЛАЧ СТАРЕ СРБИЈЕ.

Нанисао и издао

Архимандрит Високих Дечана,

Хаци Серафим Ристич.

У ЗЕМУНУ.

Књигопечатњом I К. Сопрона.

1864.

WILLIAM CLARK B. B. B. B.

WILLIAM CLARK B. B. B. B.

WILLIAM CLARK B. B. B. B.

ПОСВЕТА.

ПРЕЧЕСТНОМ ГОСПОДИНУ

ВИЛИЯМУ ДЕНТОНУ

ВЕЛИКОДУШНОМ

ПРИЯТЕЛЮ И БРАНИТЕЛЮ

НАРОДА СРБСКОГ.

RECEIVED

1961 5
MAR. 29

RECEIVED

RECEIVED

To the Revd William Denton I dedicate this book ;
and I trust so generous a friend of my people will know
how to pardon the liberty I take in so doing, and will
accept this tribute of my profound gratitude to the elo-
quent and courageous defender of suffering Christianity.

What I have recently seen and heard — the suf-
ferings and cries of the unhappy Christian people in the
East — I cannot give to the world without first re-
solving that to the especial attention and protection of
one who has already spent to them his large heart, and
consecrated his pen to the service of humanity.

Belgrade 1st May 1864.

Archimandrite

SERAPHIM.

(ПРЕВОД.)

Я посвећуем књигу ову пречесном Господину Вилияму Дентону; уздам се да ће великодушни приятель мога народа извинити слободу, коју сам узео нарочно у той цели, да засведочим мою дубоку признателност красноречивом и храбром борцу за страдаюће християнство.

Што сам не давно видио и чуо — страдања и укуканя несретног християнског народа на истоку — я не могу пређе объявити свету док то найпре не препоручим нарочной пажњи и заштити онога човека, кои є патњя санародника мойй велико срце свое отворио, и интересима човечанства свое перо посветио.

Архимандрит М. В. Дечана

С е р а ф и м.

ПРЕДГОВОР.

Према позиву и дужности мојој, да се станѣ бедног хришћанства у Турской, кое од дана паденя славе србске на бойном полю Косову па до данас бичиранских злоставляня и убиштва сноси, побољша, свию сам могућих се средства лажао; но мало усиља бар досад, при свеколиком положеном труду и средствама видео. Узрок шоме, наћиће читаоци и у самој овој књизи, ако пажњу на превелике беде и гоненя бедног Хришћанства обрадили буду, као што су о истима у више ма уверавани посредством неких полишичних листова, кои су овда онда према обшочелству и времену помешна злоупотребленя свешу на јавност износили.

Изношенѣм свешу на углед сшанѣ бедног Хришћанства у Турской намера є моя та, да би могао биши свак и не само Србин и нѣму сродна племена, но и друге народности и верозакона люди, од коих у сужанству пишеће Хришћанство спасеня очекує, обавешћени бивши о неносном сшаню овог, у њих се побудило осећанѣ прама браћи, и одговоривши своим дужношћима, заштитиши човечанство, и стало би се на пуш безшидном и подмрзком ширанству турском.

Бивши и очевидцем а и искуством сазнавши,
да неки себичног интереса люди право шанѣ сшвари
у Турской пред масом народа, а нарочишо едно
верном и едно племеном изопачаваю, или шо на-
роду узнаши недаю, и шим народ, кои би се свим
силама прегао сшрадаюћим браќама своим помоћи,
прошиву дужности и позиву, за оруђе о стараню
своих себичних намера узимлю, са овим ако ће
биши и недостаточним описом злоупотребления и
кинjenja бедног Християнства у Турской изађо пред
шобом, драги браше Србине, Християнине, и све
народности и верозакона добромислехи и радећи
браше, ашо из узрока шог, да од другог преварен би-
ши не би могао; ма са очекиванѣм од свию, да
сваки дужности својой одговори а нарочишо они, ко-
има су се Християни у Турской за побольшанѣ сшаня
свог у више пуша са молбама обраћали.

У Монастиру Високих Дечана.

На Цвети 1864.

Архимандрит Лавре Високих Дечана

Х. Серафим Ристичъ.

У првој половини седмог века преселяјући се Срби из места у место настанили су се у Византију, не са подпуном независношћу, но под условом, да признаду за висност од цара истоочног; ал и с тим правом, да из своје средине бирају себи поглавара. Сазнавши сладостъ уживања слободе, коју су у населѣну земљу собом донели, Срби под зависношћу цара од Истока непрестано су се трудили подпуну независност себи основати. Смрт цара Ираклија, који је тада Истоком владао, учини оно што су се Срби трудили остварити, то јест у независности себе видети.

Настанивши се Срби у Византију усвоише нешто и од самих станиоца те земље, а од оног што су собом у ту земљу уселеним донели, одтуђише се; ер стојећи у додиру са овима, несу могли сачувати у целости оно, што су собом донели, а и оно непримити што је на прави њихове велики утицај имало. Добивши подпуну автономію трудили су се подражавати у обзиру политичног бића станиоцима те земље, уверени будући, да ће и сами, подржавајући начела своих одпробивших господара а сада сусѣда, до оне сјајноће и славе dospети, коју су они уживали, одкуда је се у Срба и породило поглавито то, што су тог времена уобичаили били, независну власт предавати у руке владара свог, а узроком тим постаяти слепо оруђе

нѣгових намера. Трудећи се у свему подражавати своим сусѣдима, а и сазнавши да ће се, ако веру, коју и нѣгови сусѣди исповѣдаю, примили буду, већма у населѣной земљи, коя већ туђа више небеше, утврдити, а и сваки спољашњи утицај у обзиру политичном и друштвеном снажнѣе подпомогнути од своих сусѣда као единовѣраца одбити, примише веру Христову, а тим себе на углед и образац и у првом и другом случаю осталим славенским племенима ставише. Напредно станѣ ово нѣ могло у Срба за дуже времена остати по узроку том, што се Грци бояше, да се неби Срби осиливши, и саме нѣи као пређе бивше нѣіове господаре влашћу своіом подчинили, а Бугари пак позавидећи овом напредку Срба непустише ни часа сплетке Грка Србима чинѣне неподпомагати, па шта више и саме такове чинити, а тим напредку Срба на пут стати. У том станіу чинѣне сплетке са стране србских сусѣда овима, учинише то, да се два народа по племену сродна небратством у дугом трвеніу єдан с другим ослабише, и наипосле оба признаше господарство Византіє, зашта є ова и намерала. Но и у овом станіу Срба дуго неосташе; єр окусивши слободу а нарочито поклонѣнѣ, коє є такову уважавало, свима силама унело се є, такову убитност обратити, кои труд узалудан неоста, тим пре, што є народ србски створен за слободу, коіой сва уништаваня па и сами живот предпоставля. У 11. веку изпаде му за руком да обнови свою независну владу. На жалост и ова дуго обстати могла нѣе, што властела србска неимаюћи подпуне зрелости за унапређењѣ народа, него ослепленѣ

славолюбљив престолом управљати домаћим ратовима, поцепа народ и умал' га до пронасти повела нје, да се на велику срећу на измаку 12. века не появи човек у лицу Стевана Неманѣ, који не само да грабеиш властела за престо сатрео нје, него је делима своим за време управе над народом србским учинио овај на највећи степен славе уздигао, у којој су га не само сусѣдни, но и удаљени народи сазнали и достојно га уважавали и дела му оцењивали. Истинитост ових речи налазимо и уписцима страних народа.

Слава србска Стеваном Неманьом унутрашњѣ је о- снажила и увеличала — под Стеваном Душаном јошт већма је границе своје разширавала и то у таковој мери, да је Србин за кратко време и царевину основао, а тим се достојан са подпуно уживањѣ слободе, и о- стварањѣ виших идеја показао. Овој слави србској по- завидивши иноплемени народи, упињали су се и време створило, да је до пронасти сурвају. Немогући то сами учинити, најмили су неке од властела србских, недо- стойне потомке порекла Неманьина, који ослепљени ово надутостију за управом народа, које су посве недостои- ни били, ово руковођени себичним интересима, постали су оруђе за остварањѣ идеја иноплемених народа. Успех у предузетом делу учинио, вручи управу над наро- дом недостойним лицама те, а чим недостойни управу народа у своје руке узеше, од часа почела је — и то нагло — оним истим корацима, којима је у послѣдној чет- врти 11. века ишла била, падати. Ср властела србска непрестано се око отимања престола занимала, чему је

копац у години 1376. избором Кнеза Лазара Грбляновића за србског цара учини.

Избором овим несу могле бити задовољне све властеле србске, и колико ђ сваки од њих желіо бити владаром српским као што се и подпирена ватра увелико, мах одузевши, ніе могла на први поглед усмотрити, те да се пуждне мере са стране владара угушења ради предузеле, а поводом овим несу могле оне несреће, које су више пути не само народ назадним чиниле, него га и упропашћавале, уклоніти бити. Напоени славолубієм и руковођени себичношћу, тражили су начина у намери својој успети, подпомагани бивши упливом иноплемених народа. Надутост ових и у самим одсудним часовима не само да се ради усрећења народа ніе задржала, него ђ и у тим највећи ед свој просипала. Овоме има премного доказа по несрећи у историји народа нашег.

Народ србски пропативши свако могуће зло од властеле, неусаветова се недавати одсудну власт у руке владару, а средством овог и највећим своим злотворима властели што учини, те поред толиких небројених жртава подишених за останак самосталности и слободе, и прво и друго изгуби, и себе у последњој четврти четрнаестог века посред, а у половини петнаестог века непосредно свирћном народу, од кога и данас скоро половина Срба страда, подчини, и горку судбу своју оплакуе.

Падом србске царевине, и поделенієм овог на пашлуке, кадилуке и спаилуке, Србини на свом огњишту киніи, злоставляи, гоніи, убіи, на колѣ патици-

ни, за толико време бивши, пошто є сваког стрпленя изгубіо и муке више подносити могао ніє, у неким деловима Душанове царевине одрече се свог и нај-милієг му и начне по гудурама и шумама себи станка тражити, само да би се мучительима своим осветити могао. Нѣму до тога ниуколико стало небия, да сам себе и породицу свою од мучителя сачува, него є главно на то смеран, да Србин слободним постане као и пре. Храброст и духа непоколебим у нѣму стварале су му се гусле и народне песме, коє тирап нѣгов ніє имао при свеколиком усиљиваню доволно снаге и у самом зачатку нѣовом угушити. Одважност ова у поєдиних предѣлних Срба подпомогнута околностима створи овима ново политично биће, док међутим и са овог скинуто зло од стране гонителя србског бачено быя на остале у ярму и сужанству наодећи се народ србски, и тим се несрећа и беда у овом удвостручи, а нарочито од времена када столице епископске почеше заузимати Фанариотске владике, о којима ће на свом месту говорено бити.

Горку судбу и неодолиме патиѣ и страдања јошт у сужанству наодећих се Срба од поиздавиних времена трубише европском свету сви политични листови, коє и данас продужаваю и при свеколикой вики, као да су сви, у кои се патећи Срби уздаю, израк сунчане светлости, од којих жельно очекую, оглувели, или неће да чуо лук, писку идне рає, којој се из дана у дан све веће неправде и пакости чине. Крайниѣ неправдом озлоєђена рая по свима краєвима турске царевине, нашавсе у премногим патњама, због којих јој є и сам живот до-

садином постао, принуђена се нађе у више прилика преко своих изборних суграђана поднети власти тужбе против небројених чинећих јој се неправда Бога зала и неправди; но какова успеха исте ненађоше? то је врло лако сваком погодити, коме је познато, да велики, паше, кадије и заштити цариградске по алкорану суде, и да вазда правоверан мора на суду удовлечтвorenъ наћи, а тужећа се рая поред леба и ела, што је правоверног ни крива ни дужна наранила, мора још и да правоверном плати, што је зубе едући раин леб кваріо. Не боља је удовлечтвorenя добила, када је вишим властима па и самом Султану тужбе подносила.

Доказати свима и свакоме да су злочинства Турака над рајом њеном сваку меру прешла, стављам овђе од слова до слова у целом пространству у најповіе време дату тужбу Порти, уверен будући, да ће са сузама наводненим очима и тугом пуним срцем не само Србин и Хришћанин, но и сваки, који поје чувству човечанства у се осећа читати је. Тужба ова овако гласи:

Всепресвѣтлѣйши државнѣйши и благодѣтелиѣйши велики Императоре Султан Абдул-Азисе, Царе наш, да те Бог на много година сохрани.

Свешли Господине!

Целивајући нога твоих стопе, и руку твоју, кланяјући се тебе као Богу небесном молимо те, саслушай нашу смирену тужбу против насилних Арнаута зулумѣара, којих су злоупотребленя сваку меру превазишла, и којима ако се на пут нестане принуђени смо из землѣ, која је крвљу наших предака напоена, и са гарништа нашег селити се, а то опђе, ће нам Ваше Вели-

чанство место начинило буде, па ако ће то и у Анадолији бити, само едном да се од неспосима злоупотребления зулумѣара ослобођени видимо, и да ону милост и усрђе, које нам је Ваше Величанство изволило милостиво даровати, уживамо.

Пећ и Пећска нахија под бичом неописана и издана у дан гомилећих се злоупотребления са стране Арнаути, и то без икаквих грешака, на правди Бога непрестано стенѣ, и на очима Ваши већила и паша у сужанству горку судбу своју оплакује. Сва неправда и зла чинѣна поменутој нахији усредоточена су у 6 села, у којима Арнаути, најгори непријатељи вере Христове и најцрњи мучитељи јадне расе станују, а та су: Укче, Истениће, Строц, Дечане, Црвени брег и Вокша. У овим селима станујући Арнаути, не само, да сами чине што им је Ваше Величанство, које и најманѣ неуважавају, законом забранило, него шта више и друге своје оближње живеће сународнике наговарају, да једну расу муче, злостављају и убијају, у ком послу врло много успеха показали су.

Побројати зла и неправде само овој нахији чинѣне требало би године да протеку, па да се та изчисле и Вашем Величеству средством артије на углед ставе, од којих као основ тужбе овде ћемо само нека побројати, о којима можда Ваше Величанство ако не у подробности, а оно бар од части свидѣнија има. Злоупотребления ова су:

1. Познати гонитељ јадне расе лопов Ариф Павата из Стрелца са дружином својом дошав у село Брестовац мирног и законима Вашег Величанства повинуюћег

се, као и сва остала рая ове нахије, становника тог места Еремију поара, а поред овог зла и брата му Мићу тако испребія, да ни Богу ни людма ніе ни од какве потребе.

2. Милентиной кући у село Сиге дошав Селман Муча и Байрам Зека из Ругова, зулумѣари, ни кривом ни дужином узеше му 5 крава, којом приликом и самог су га живота лишити хтели; а другом 9 волова, с којима є и Вашем Величанству арач и себе и жену са децом лебом ранио, насилно отела, а сусѣдима овога Славку едног вола и Цаву и Максиму такође едног вола отерали.

3. Крвопиє Мехмед без икаква узрока и повода свештеника Петра из села Коша са 500 гр. чар. оглобіо; и неки Тафил са 100 гр. оглобіо га: Тахир Мусић насилно му є 1050 гр. узео; Лјтив познати зликовац у већој мери нег' ови други иѣгови испред куће му 200 оваца отерао; Смаилага Гоека оглоби га са 240 гр.

4. Сусѣдима свештеника овога а имено Ђорђу насилно Сулейман Кокић оте 240 гр. чарш. 2 краве и едног вола; Марку такође едног вола; Милети кобилу а Марку вола; Вукмиру и Миладишу по едног коња. Мало што пре Вукмир покрађен быя, именовани злочинци и самом животу иѣговом опасносћу грозили су, тако неочекивано поћу дошавши кући иѣговой пове- завши предходно (најпре) слуге овога, одведу га у шуму тражећи одкуп зањ, кои кад доболи несу, пу- сте га. Но наскоро по том и од самог арамбаше Суль- паша Истиѣѣанина ніе га боля судба постигла, ер в од истих, у место да бы заштиту у њима наћи мо-

гао, 200 гроша оглобљена быя, а и Сали-Мусић том много на правди Бога страдалном човеку 1050 гр. чар. едан пар емелія насилно оте.

5. Стојана Трифуновића из Коша дошавшем Хаир из Ракитнице, Осман из Суха грла, хтеше га да глобе, и пошто овај им новце дати имао није, ови га за о-сведочити превелика своя злочинства на очима власти убию, и зато учиниѣно дѣло ни од кога не само равно истом казни неискусише, него се и на одговор непо-зваше, а тим се овластисе, да подобна злочинства над ядном раіом и у будуће чине.

6. Подобно Османовом злочинству, и Садик Кука из Истипа са Живком Гвозденовићем учини, па и овај као и Осман прође.

7. Судба Гвозденовића постиже и Јову Думановића из Укче, ког дела злочинци быју Демирс и Тайр Мусић.

8. Налазећи честопоменути зликовци са својом дружином код паше ово нахѣ заштите а тим овлаш-ћени злочинства своя над раіом упржњиваху изненадно ноћу нападне на неког Стефана из села Биџча, и ово-ме една вола и коња, а сусѣду своме Гвоздену 1 кобилу и краву са телетом запленише. Том приликом наврнувши се у село Алековац Раки неком 1 вола, Анти такође 1 вола, Сими Триковићу три коња, два вола и одну краву, а Величку 1 кобилу заплѣнише. У чети Османовой поред осталих быя још и Тахир Сали Му-сић из Укчана.

9. Здравка из Грабовца своеручно уби Хазир О-сманов из Ђурђевица. Арсу Марковића уби такође

Сахит Кадола. Максима Ђремића из Штупля убише Арнаути. Ђремију из Крнинце убише Латини. Милутина из Вођника услужна и Вашем Величеству и убогой раи на услугу стојећа Србина уби проклети Незир из Избице.

10. Мислећи Стеван Вучић да ће зулум и тиранство премештаем из места у место избећи, из села Пограђе као прађедовине своје у Дреповчић наставио се; но и ту га зло постиже тим, што га Арнаути добродолци поараше, а зликовци Асан и Арслан из Вокша 12 ћеса новаца насилно отеше му. Овом су приликом исти злочинци и Арси Малићу из истог места 1000 гроша отели, а поред овог и кошеве са пчелама из пакости уништили му, а тим себе у злочоварном злочинству задовољили, а овога прекомерно оштетили.

11. Илија Стефановић из Ягодине села песамо да је мучен и злостављен од Муслив Ибраимовића, бивао и самог живота лишен. Осим овог законом казнимог дела том приликом исти злочинац са дружином својом Миливоју Ивановићу насилно два коња, 500 гроша, два вола и пушку дугачку неодобренным законом насилно оте.

12. Не само да поведице личности од патеће се рае страдају, него и сама њихови поглавари, чему ево доказа. Арси кмету из Раковца Арнаути украдоше дугу пушку, два вола, једну кобилу, и једну краву, а Јаки Боићу из Штупела и Јанићију из истог места отеше два вола и једну краву.

13. Да зликовци не само заштите код паше налазе, но и да сами и сродство ових као оруђа свог

а и сами чине, нек овај случај увери Ваше Величанство. Дошав у село Злокућане Суљ-паша и познати Ариф Павата зликовци са јадом без узрока у тешким ланцима окованом рајом, што ова нехте своје послове оставити и измећарски против закона своим гонителјима радити, за осведочити тирански поступак и дати примѣр противницима закона у злочинствама немилосрдно и нечовечно своим ногама пред њим десивше се дете прегаци, које 6 после неколико сати, немогавши издржати свирепу учинѣно злочинство над њим умирло. Ово законом забранѣно и разуму човечанском противно дело *Суљ-паше*, ни прво нити последнѣ небы, ер на неколико времена по овом неком Здравку два вола са Суљ Камишом из Стреоца насилно оте, Димитрію Бичанину из Крушева отера 2 добра вола, Радонѣи отеше 12 коња, Илију са 1200 гр. оглобише, а поред овога једног му јонца насилно изкамчише, Симу из Злокућана оглобише са 200 гр. и једним јонцем, Саву Терзића са 300 гроша.

14. Научивши се залудну рају кинити, Заріи Барици отеше 3 краве, 1000 гр. и 7 кошпица пчела. Дамяну неком узеше 300 гр. чарш. и једно женско ждребе, које дело пошто зликовце Арнаути из Ягодине села незасити, у повратку истом сво покућанство, а поред овога и коња у вредности 1000 гр. заплучкаше. Јовану Покрайчевићу 8 коња и на месец дана позднѣ јошт два коња быју украђени од (истог) познатог злочинца Осман Халила из Раковца, пахѣ Ђаковачке; Арси из Луга 2 вола, једну кобилу и 1000 гроша отеше, а другом приликом, када 6 исти Арсо у вароши быо, на

сред чаршіе пећске 2 вола и 1 краву Суљ-паша из Истинића насилно отео, на очима власти, која му ништа учинити нешћа, а из каквог узрока, то є само њој познато. Трифуну Корипитићу насилно отеше 3 вола и 1 кобилу, а Радету Живковићу 3 кобиле, а поред тога оглоби га Суљ-паша са 300 гроша чарш.

15. У течаю прекратког времена Арнаути из означених села Аксентију Живковићу отеше 1 коња, 2 вола, и глобе 300 гроша, а по овом злочинству на три месеца поздине украдоше му 3 коња. Бойку Даничићу 1 коња и 2 кобиле насилно оте му Рама Вокшић. Павлу Раичићу 5 кобила оте Јуш спаија из Пећи.

16. Овај случај нек увери Ваше Величанство, да се рая повинуюћа се свима законима насилно и безузрочно напада, па и да є оно што јој є најмилије вазда у несигурности и жртви подложно од зликоваца Арнаута. Верном слуги и искреном подајнику вашем Павлу Раичићу поред учинѣне му неправде Бога поаре противници наредбава Вашег Величанства, а имено едан од ових Саит Шаторовић из села Истинића окачествовати своя зла над рајом чинѣна, дошав кући овога безузрочно сестру му уби, а ове кћер девојку заробивши є собом одведе, и насилне с њоме учини.

17. Илија Ракин општећен быя са два вола и 2 коња, Радивой Вукосављѣвић са три вола, Стево Плавѣвић са 2 вола и 1 кравом, Луко Раичић са 1 волом и 1 кравом, па и њѣга самог силом у ланце оковавши патераше Арнаути из Малисиє, те им є три месеца радио, за коє време неописана є зла искусио.

18. Становници села Лукавице, а верни поданици

и рая Вашег Величанства бы насилно напаствована и глобљна а имено Живка Лукића Саит Шатра са 150 гроша оглоби и патера га да му пар смелия да, три му вола ноћом украде, 6 коша пчела упропасти му, а поред овога и самог га живота лишити хтеше, што є без нѣгова, као посве ласкателног одобрєня сестру свою у ону кућу дао, у кою є он хтео, а нѣга послушати хтео ниє, 30 ока кафе и 4 оке шећера, а почесто жита и соли избећи тираństwo Саитово, као и три тестета барута, а и 150 гроша чарш. мораде истом дати. Необзирајући се исти зликовац Саит на права рай дата од Ваше Светлости, коя су само на артии написана, а и до данас у дело неприведена, дошав са дружином својом кући Лукића сву му челяд мушку собом отера, нагнавши их да му два месеца бесплатно раде, за коє време, не само да су гладно-жедни судбу свою оплакивали у земљи и под заштитом Ваше Светлости, нег' су хтели пошто су страдања на найвиши степен над нѣм уздигнута била и самог живота лишити се, да их ниє помисао да ће ма кад спасена од зликоваца бити у том предохранію. Млогострадалац овом човеку пошто још и од Миліє Пукића оглобљн быа са 100 гр. а од Раме са два вола, поста жртва зликоваца Арнаута, кои законе Ваше Светлости ни уколико неслушаю.

19. Смрћу Живковом дом нѣгов поста тако рећи стаи допова, єр зликовци научивши се тай дом арати, и живећа у нѣму злоставляти, убіяти, дошав унѣ, све ствари, новац и покућанство одузеше, припретивши сину нѣговом да им кућама нѣовим 5 ока дувана 3

оке шећера, 10 тестета барута однесе, које злосрећник поред толиких беда и патња учинити е морао.

20. Главачким житељима, а имено Арсенију Гвозденовићу и овоме брату Миладину, поглавица чете зликоваца Исмаил из Любонића, сагоре 12 товара жита, 10 товара пасуля, 10 кола сена. 500 снопа тала, 1 ћилим, 50 кола дрва, два чивта мали пушака (пиштоля), 1 дугачку пушку, 3 котла, 3 тенсіе бакарне, 10 товара кукуруза и скоро сво покућанство баци у ватру њим проузроковају. Поред Исмаила у овом злочинству су учесници били Бока из Лешане, Хусеин. Гаши Садик, Алил Сулеймановић, Мула Усеин и Зека Уљо из Вокше.

21. Ни саме светинѣ од зликоваца на миру нам неосташе. У селу Бѣлом-пољу близу Пећи црква као највеће благо бы нам поарена, и из њѣ 40 ока воска, црквене књиге, кандила од срме у 18 комада и 350 гр. бы однешено. Извршенѣ овог злочинства бы усредоточено у Рами Жити и овога дружини из Истинића.

22. Ни оно, што нам е ферманом дано зликовци нам уживати недаду. Овоме ево доказа. Бѣло польска планина поред права на собственост још нам е и ферманом на уживањѣ дана, ком ферману Арнаути Ђезернићани предоставивши вољу своју, насилно нам то уживања отеше, сапаливши нам у истой постоећи 7 станова а и едног човека у том нападају ранили су. За обезбедити право своје тужили смо се у Пећ, за коју тужбу пошто сазнао буде Баирам Ефендија Пећанац добивени ферман начином пустаичким одузе нам и уништи, а средством овог кад сазнаше још и зликовци Ђрзени-

Њани за осветити нам се, дошав у село, 6 девојка заплачкају учипивши са њима свако насилје, а поред овог неописаног злочинства недесивши кмета Милету код куће, брата му Андреју убију, Стоянова оца Арсенија уби Юсуф Алија, Филипу Мутавџију насилно отеше сестру а и брата му Луку живота лишише, една сирота женска из Колашина била од зликоваца Шурлан Коке убиена. Дошав Павловой кући Арнаути и Латини из Истинића, и по бегству овог у манастир Дечане, отерају му 50 брва оваца, 100 коза, 12 крава, за коју поару Павле тужио се била Рушид бегу. Арслан Пашин, Махмут Бегововић потурченик лопове е ове Арнауте поватао, и у апсу неколико дана држао, а пошто од њи подмићен била одпусти их, а ово учинивши страдајућим зла удвостручио, што бивши у злочинству уваћени лопови из дана у дан све већа безаконя чине, да су и последњи време одпочели страдајућој раи и сам живот одузимати, чему е доказ смрт Павлова сина. Ђоки из Бѣла-поља код Пећи 10 коза, 2 вола и 1 коња неки Адем Ника из Любонића оте. Миловану оте зликовац Саит Зека са дружином 5 коза, а Радовану Рајевићу 1 кобилу и кола са воловима.

23. Ливаде Манастиру Дечанима принадлежеће, насилно од истог отевши Арнаути, продадоше Алиаги Шеремету Пећанину.

24. Беркова села становници бияу напаствовани и поарани, а имено: Спаса кмет оглобљѣи била са 200 гроша, а овоме брату отеше 1 елек у вредности 250 гр. Ову поару и зулум учинили су Суљ-паша из Истиниће и друг му Даутъ из Рудице. Јови из Беркова у-

крадоше 1 вола и у село Рудице одведеше а затим 1 коња, пушку дугачку, из плуга 2 вола, а напоследку оглобише га са 1200 гроша чаршійски. Све ове поаре и насиља учинише Јови Махмут Гега из Отоманце и Даут из Рудице

25. Подобне неправде и насилно отимањ и убијања искусише и становници села Верића, а имено: Арса бы на место убиен, а син иџгов ранџи. Попу Живану украдоше едног коња, 9 кобила, 1 краву, 5 кошница пчела, 12 коза и 4 добра ярца. Мало што оволико грдни зала починише у селу Верићу Тахир Демир, Сали Мусић и Ислам Шаля, зликовци у потвратку весели зашто насилно од рае отимаше, певајући пушке изметаше, у ком путу девојке насилно силаваше, а дошавши у Монастир Горјоча, пагнаше дуовника Аћима, те им овај свако задовољство чинити мораше, само да бы се од зликоваца спасао. Ђети староме из Вериће отеше два вола, 1 краву, 3 јуца а поред овог и кошулѣ 5 сврдлова, бакрач па и саме вериге. Ово су покрали зликовци Ук Лека, Јонус Црни и Даут. Ово се све на правди Бога ради, а на очима Већила и Паша.

26. Неописана злочинства чинећи Демир из Сушице, Саит Шаторовић, Арслан Ђоц из Јбланице, Латив Драга и други дошав у село Ковраге некога Диме домаћицу са дететом напавши убию, цовце у 600 гр. украду а 2 вола, 2 коња и 5 кошница пчела заплѣнише а потом у планину побегоше. Пери Димином из истог места 150 оваца, 2 вола, 1 кобилу и све што у кући нађоше заплячкаше и поараше, а и самог Му-

стрица Секулу изпребіяше, Сахит Шаторовић, Јонуз Ђоца, Ук Лека и Реџа Доброшев. Николи Димићу отеше 100 оваца, и самог живота лишише, без да є што крив, но єдинствено за сведочити тиранскій свой поступак над јадном раіом, која Богу Божиє и цару цареву дає. Јовицу Јанковом отеше 500 гр. чар. 1 добродог коня и 50 ока масла Мусли Ђоц, Ислан Шаля и Ук Лека. Милована напавши оглобише га са 300 гр. 1 кобиллом, 1 кравом, 10 ока кафе. Ук Лека, Ук Даяк и Махмут Гега. Злоудном и кукавном Милутину Корепити два вола, сина Јанићія и Станислава злоковарних несрећника рука уби, а и кћер му заробивши потурчише Феизулах, Ђем Ибраим, Сахит Шаторовић, Махмут Гега, Јонуз Ђоца, Саит Ђор и Зек Таир из Кладовнице. Савву Драгутиновића, увативши Халил Ђоц, Мехмет Шаля, Саит Шаторовић и Даут сво му малом оплћнише. Николу Ђорђевића оглобише са 500 гр. Саит Шаторовић са дружином и самог му живот узє. Стеви Ђорђевићу оглобивши са 150 гр. отеше још єдну кобилу и 5 кошница пчела. Садри Бугопац уби Стефана брата Степанова.

27. У селу Лукавцу Јонуз Ђоц и Саит Шаторовић, дошавши неком Васи одрасна сина убише, а Стефановог отца из истог места иста судба постиже. Михаилу — Миши — отеше 500 гр. и брата му Леку убише. Васи 20 говеда и 2 коня заплћнише Сулиман Кастрат, Сахит Шаля и Јонуз Ђоц. Арєу Арсиног глобише са 500 гр. и 1 коня добродог заплћнише му Демир Мула и Айдин Јаха. Истом Арси отеше Тахир Мусић Сали Мусић и 300 гр. чарш. а наскоро затим заплћ-

нише му 1 кобилу и 60 гроша, потом отеше 150 гр. зликовци Махмут Гега, Саит Шатра, Јонуз Ђоџ и Ибраим Усени. Трифуна оглобише са 480 гр. Мишу са 60 гр. и 3 кошнице пчела. Милосављѣвой кући дошави све му из куће однесу, па и самог би га живота лишили, да им нив 200 гр. за одкуп свог живота дао. Убогом Јови кои ни леба нема да се парани, узеше 50 гр. Гаи 100 гр. Обраду 160 први пут, други пут 100 гр. трећи пут 180, четврти пут 60 гр. и пети пут напастовавши бегством в живот спасао, но ипак страшноу рацну добио. Ових дела злочинци быяху Махмут Гега Јонуз Ђоџ и њѣова дружина. Илин заплѣнише 2 вола и тирански га изтукоше. Николи заплѣнише 1 краву и кобилу Арнаути Муса Мехмет из Истиниће, Демир Якушовић Реџа и Саит Арифѣв. Ови злоковарни врагови злоудне раѣ, не пропустише и саме највеће светињѣ неоскврљѣне оставити, и ове у пра и пепео претворити и са освећеним тварма најгнуснѣе поступати, као што су са трпезом, на којој се безкрвна жртва Спасу Христу приносила, у димњакѣ и друга многа недостојанія места намештали.

28. Села Осояна становници болю судбу неуживаше, но и они подобно браћама своим горку судбу оплакую, а имено: Аксентиѣ и дан данњи грозне сузе лива што му братанца Васу Арнаути из Кладовнице убише поред што му 2 вола и 1 коња заплѣнише. Јови украдоше 4 вола и 1 краву. Нестору све из куће однесоше па и 3 вола и 3 краве отеше му. Милосаву такође сву кућу поараше и 1 вола отераше му. Обраду 1 вола и 1 краву. Јови 3 вола и краву. Крсти Стошко-

вићу немогавши сам Али-ага Адиковић Чивчија паудити, наговори Арнаути из Малисје те овоме 1 казан и 1 краву и вола украдоше. Аџур Ахмет из Малисје зликоваци харамбаша истог Крсту оглобише са 3000 гр. а и шћаше га убити. Овом примеру слѣди и Осман Кока, те га са 500 гр. и 1 вола оглоби. Арси Ђековићу отеше 7 кобила и 4 коња лопови Арнаути из Пазарске нахје. Нашав Крсту Смаил Госка пошавша у воденицу оте му 470 гроша и коња са товаром. Истог Крсту Стойковића глоби Сулейма-Ага Хаџи са 150 гр. Кости Бабићу сву кућу поараше и отеше му 60 гроша а другом приликом 100 гр. Сулиман Кастрат и Кокић. Гвоздена глобише са 60 гроша а другій пут са 250 гр. и 1 краву. Кнезу Леки оте 12 грла говеди и 11 грла коња Сулиман Кока. Гвоздену ипак заплънише 40 оваца Миленку кнезу Осоячком отеше 300 оваца, и 6 крава зликовци Латиф. Хабиб, Арслан Чолаковић. Кости Бабићу поараше сву кућу, а после ове претрпѣне поаре, и свему му аљише ватром сагореше, а и сено у 8 кола са ливада дечанских ватри предадоше.

29. Напаствовавши село Пољане, Јови украдоше 2 вола и 1 краву, а сусѣда овог Арсу оглобише са 200 гр. Мета Лаб и овог дружина Арнаути.

30. Дошавши Кећ Бериша у село Захаћ уби Алексу, стрица Стефанова. Други пут дошав са Суљ Kamiшом из Истреоца насилно од Стефана оте 3 вола, 4 краве, а доцније по овом заплъни му два вола и 5 крава, а у злобној намери и Стефаца убити у више е

пута напаствовани од њих био, и најпосле за сахра-
нити живот у другу нахию изместио се.

31. Михаила Нешића из села Клинаца напаство-
ваше Арнаути и узеше му 100 комада оваца, и 100
коза, и другом приликом напаствовавши га заплънише
му 5 волова, 2 коња, и 1 кобилу и 5 крава, и све у
Малисию отераше. У оба ова пута шћау га и самог
живота лишити. Истом Михаилу нашав коња са кафом
патоварена отму му заједно са кафом. Остои Савићу
украдоше Арнаути 3 краве и отераше их у Мелесию,
Пери Милосавлѣвићу украдоше 3 вола. Ристу Злата-
новићу гора судба постиже, ер му брата Јоксима убише.

32. Од стране зликоваца раи чинѣне уобичајна
злочинства и жителѣ села Овчарева немимомѣше, кад
Недельку Лазаревићу 2 коња Ислам Лешанц и Јашар
Кадрије насилно отеше.

33. Ненашавши рая ни код кадја ни заптја, а о
пашама ни сањати нје, што є раи приступа посве не-
прикосновен удовлѣтворенја на свакидашнѣ тужбе, сви-
рѣпа злочинства незнабожних Арнаута до крайности
исти доћераше. Дрсника села становници као и остали
њјови суседи непрестано крађени и злостављени биваю а
имено: Мили Аксентијевићу украдоше јдну краву и 1
вола, Арслан Спаня и Суљ Паша а другом приликом на-
силно му отеше 1 кобилу, 1 коња и 2 краве и у Ма-
лесию оћераше Кадрија и Садрија. Богдану Јоксимовићу
украдоше 1 кобилу 1 коња, 3 вола и у Призренску
нахию оћераше а потом у Ђаковачку Сефер Буљук-
баша на Вучитриске нахије са дружином.

34. Села Дреновца становци быяу такође кра-

Ћени и злостављни, а имено: Арсени Максимовићу украдоше Арнаути 1 кобилу и собом њ у Призренску нахию одведоше. Другом пак приликом уби му сина Павла Юсуф Гаваз из Пећи са дружином. Кости Лазиним отеше 300 гр. 3 вола, 1 краву и неке кућне ствари, што собом у Призренску нахию одиеше у село Затриће. Латив Драга из Рожанске нахије оте Савви Маринковићу 1 коња. Илин оте 1 вола, и краву и 1 япунце Байрам Ђефендин чивчија. Јови украдоше ново япунце. Крсти Андреевићу 3 кошнице пчела и 1 япунце, а мало познѣ 5 волова заплънише и у Ђаковачку нахию оћераше Зейнел Бабић са дружином. Стојну Милетићу кмету украдоше 3 вола, 1 краву, 1 кобилу са ждребетом и 70 ока масла. Богосаву Стефановићу брата Груицу убише Арнаути, а и украдоше му 63 козе, 1 пушку дугачку и 2 мале. Пери Арсенијевићу отеше 4 ока кафе, 1 вола и 1 краву. Јачи Рибачу уби два брата Савву и Диму неверничка рука Дем Луке Лучанца и овог дружина на пљиви радеће.

35. Зликовци Ахмет Мила и Ариф Тарак из нахије Ђаковачке нападши на село Гребнак, Стојну Стефановићу отеше 1 коња и краву. Ахмет Мила и Ариф Тарак из нахије Ђаковачке. Јоксиму Алексићу отеше 1 краву Арслан Ахметовић и брат пѣгов Байраћ. Милин Ракошанину украдоше 2 вола Ђок Фонда и Индоц Балія Ахметов Арнаути. Јови Милосављвићу заплънише 2 вола, 1 коња, а и оглобише га 100 гр. чар. којом га приликом и самог живота лишити шћау. Истий Јово напастован бивши од Хусеина и Бећира Ахметовића принуђен биј дати им 3 вола, 1 краву и

200 гр. а на недељу поздије оглобише га са 670 гр. Мустафа и брат му Јусуф. После године дана пешћау га зликовци инак оставити, па му Осам Драга са дружином украде 1 вола и 1 краву.

36. Село Грабопица би напастопа од Зликоваца Фонда Латинина и Селим Јхе са дружином, кои су Алексу Симића похарали, 1 вола отели, а и брата му Петра безузрочно убили. Луки Маринковићу и Дими Веселиновићу украде 3 вола Ахмет Авдул са својом дружином, а Саил Хасап из Трбовца оте им 1 вола.

37. Раденку Костићу из села Клипа украде 2 краве Хусеин из Ягодине са дружином. Љосифу Јковљвићу украде 1 краву, Незир Томић. Пеша Филиповићу украдоше 2 вола и 5 коња Рама поглавица зликоваца и ићгов садруг Ибраим Шабановић, а кад быя исти Пеша отишао да их моли, да му покраћену стоку поврате, шћау га убити, да им није 700 гр. дао у име одкупа свога живота. Јови Миловановићу оте 2 вола Реца Байрам са дружином, а другом приликом украдоше му и она 2 вола, с којима е себе и децу своју лебом зараньивао Радивою Конџићу 2 вола, 1 краву и 1 кобилу украдоше Рама Айсер и Камбер Кука из Истинића. Стојану Филиповићу отеше 9 кошница пчела, 1 вола, 100 ока масла и неке кућне ствари Харадин Рама Ибро Демир и Бећир Асанов.

38. Радуловаца села жители быяу пасивно нападути, а имено: Павлу Радосављвићу сво жито у кући сапалише, а кућне ствари поараше, и 50 ока масла а толико и меда украдоше му, а напоследку и брат му од руке злоковарних несрећника Фанд Леша,

Нешџопа и Авдіе Демина, из Вучитриске нахіе села Стуречевца, погину.

39. Жители села Видинѣ, бивши нападути од Арнаута разна зала и поаре претрпише, а имено: Милутину Ракићу украдоше 2 вола Ђон Доца и овог дружина, а паскоро по овом дошавши друга чета лопова украде му 7 кошница пчела и сво покућанство. Николи отеше 2 вола зликовци Ахмет Мила, Камбер Кука и син Алила Шаина. Или кмету узеше 2 вола, 10 коза, при којој поари, пушком му руку пребише, Суљ Бинак и Шурлан са дружином из села Дечана. Максиму Јовановићу отеше 4 краве, 1 кобилу са жребетом Латини из села Грабаонце. Сими отеше 3 краве, 2 вола и 1 краву, а разбивши му кућу сво му покућанство однеше Сам Халил и Хасан Халил са прочом дружином. Спаси Јовановићу украдоше 2 вола и 3 кобиле Садик Топалов и Мехмед Хасан, а другом приликом отеше му 4 кобиле и 150 гр. Осман из Раковца, Ђаковачке нахіе са дружином.

40. У село Долац дошавши Хасан Авдул и Мехмет Саит са дружином Јоки Стефановићу отеше 3 краве и 1 вола. Марку Гарином украде 1 коња, Мех Таиров са дружином, а другій пут 2 коња и 2 краве. Кући Ђоке Димића дошавши ноћу овога увате и вежу, а по том 2 му вола, 50 коза, 4 краве, 1000 гр. а сврх то и сво покућанство и аљине однесу Саит Јагулчевић из Раковца, Муса Селмановић, Зефир Ахмедов и ових дружина. Пошавши на тржиште Раку Милосављевића, Величка Лазића и Пешу Спасића у селу Дурцу близу Ђаковачке нахіе напаствоваше зликовци Ар-

паути 3 коња, 300 ока пшенице као и друге ствари, што су при себи имали отму. Стефану Нешићу украде једну кобилу са 2 ждребета, једног вола и једну краву зликовац Хазир из Краљанца. Николи Костићу сву кућу поараше, Осман Роковчанин — са јошт девет својих друга доповова.

41. Чета зликоваца Арнаута, којој је поглавица Ибраим Шаја из села Забрђа дошав' у село Пограђе, одрасна и на обшту тог села служећа попа Васиного сина Симу убише. Ђорђу Стошићу 20 ока масла и 40 сира украде Суљ Бека а Берић Саит. Попа Марковог слугу Милинка уби Ђок Доца.

42. Село Враговац долњи нападнувши Арнаути житељима а имено Сими Недельковићу украдоше 2 вола и оглобише га са 100 гр. Мустава, Ибраим и Саит Незиров из села Ягодине. Латини Ђок Џон, Ђок Индоца, Петар Дрец и Байрам Ефендјјскій чивчја истом отеше 3 вола, 2 краве, а поред овог и 400 гр. Учинивши ова безаконя поменути Латини одоше кућама својим певајући, пушке изметајући, уверени будући, да ником за своја дела одговарати немају, почем плячку са Ефендиом на пола, а овај пак са кадиом на пола деле. Петку Станишићу преваром отеше тапију од земаља Байрам Ефендија, Тафир Ага Хаџи Ахметов, и за исту тобож у име одкупа дадоше му 400 гр. а после напусте зликовце Зек Мусу и Камбер Куку, те му украдоше 300 гр. а наскоро по овом подговоривши Суљ Комиша и Махмута оглобе га први са 150 гр. а други са 40 гр. У овој незгоди дошавши Петко, тужиоше Муста-паши у Призрен, и пенашавши удо-

влетвореня принуђен буде и самом Губернатору Али-паши тужити се, но оћели удовлетвореня наћи, под врло великом є неизвесношћу. Лазару Стацковићу отеше Смаил Фрока и Миркеша жену и собом є у Ђаковачку нахию у село Корениће одведоше, а оставише на сиси дете, коє неимаюћи неге материне после 40 дана умре. Истом Лазару, кои є слушаюћи налоге своих старешина, неверних слугуВашег Величанства, рану войсци у манастир Дечане настанившой се носію, Арнаути оба вола из ярма отеше. За овај нападај тужио се Рушид паши, кои преко Ибраим Бега нареди да се ствар извиди; но овај пак нешћавши ствар извидити тим му тужби удовлетвореня даде, што га є потайно убити шћао. Марку Поповићу украдоше Латиши 1 краву са телетом и 1 вола. Ђорђу Поповићу узе насилно Байрам Ефендія 10 кола сена ни єдне паре недавши му. Ук Даяк из Ракитнице и Адем Незир из Луке истом Ђоки заплћнише сву стоку, а и нѣга са своим кућанима отераше собом, где су им 20 дана радили, жену пак и кћер код своє куће држао є зликовац за то време Тахир паша.

43. Дима Михайловић мутавція из села Крушева удавши свою сестру Сару за Васу Илійћа у Реновац стече у Саит Шаторовићу неописана злотвора не само себи но и кући зета свог Васе: єр поменути Саит желяи зла чинити са 20 друга изненадно нападне на кућу Димицу, кою са јошт 10 зграда огню преда. Домаћина Диму увативши, руке му веже и пожем га по рамену рани, и раићна вођоше га, и мал га и самог живота лишио є. У повратку нападне на кућу Васину и жену

му, сестру Димину отме, а ове майку, ожигосати своя злочинства на ватру баци, на којој се на неописаним мукама бивши у пепео претворила; браћа пак Васина избећи подобра злочинства огњише своих праотаца оставше и по свету растурише се. Ни за овакова безаконія злочинци не само да небиваю казнићи, но од ових садруга*) јошћ хвалћи, и то се на очима Христіяна и целе Европе ради.

44. Село Крине би нападуто, и жители истог оплћћни, а имено: Риста Шкркић би оглоблћи у два ма, и то у први са 300 а други са 150 гр. од Тахир Сали Мусића и Саит Шаторовића, а другом приликом напастовавши га отеше му 2 коња, 3 вола, 20 ока вуне, 20 кошаница пчела, 30 аршина сукна а толико и платна и неке кућне ствари покрадоше му. Максима оглобивши са 200 гр. примора га, у колико му е опасност животу грозила, удати кћер за Момка од нѣга пазначеног му, од ког такође 200 гр. узе. Гвоздену Јиковићу отеше исти зликовци Тахир Сали Мусић и Саит Шаторовић 150 гр. Другом приликом украде истом Гвоздену Делија од Укча 200 гр. а Феизула из Кладовнице 250. а поред тога оте му 1 вола и неко посуђе. Трећи пут напастован бивши оштећен быа са 450 гр. Па завидивши Аксентију Томићу, Аиран Халиловић оте му бивши са својом дружином пушку у вредности 600 гр. Тодору Веселиновићу украдоше 4 коња, 1 вола и краву. Петру Николићу дошавши Тахир Сали Мусић и Егем Хасан шћау му

*) Садругови су им заштити и кадије, па и саме паше, кои их на овакова и подобра безаконія овлашћују.

девойку за пѣга дошавшу отети, коя пошто є измакла била са оцем, уђу у кућу и све што нађоше однесе. Петар се є за ову поару потужио забиту у Пећ, по у место удоетворєня тужби шѣа умало животом запла- тити, а известиосє, да га рука зликовачка неће дуго на животу ни оставити. Радойка Лукића пагнаше те им 6 месеци без икакве награде и гладан и жедап ра- ђаше, а поред тога дошавши кући пѣговой и после- диѣ уживанѣ у 5 коза и 2 криве састосѣ се узеше, и тим га сасвим без ишта оставише да од глади ска- пава са укућанима своим. Милети украдоше 100 ока вуне и сво покућанство Тахир Салѣи Мусић и Етем Метић. Нашавши га крива у том Ислам Шаля, што є девойку без нѣгова препита, за што є он посве напад- лежан. удоміо, оглоби га са 200 гр. и оте му 1 вола. Сину Петрушиновића оглобише са 1200 гр. само због тога, што є без нѣхова препита удао свою кѣер у другу кућу, а не у ону кою су му они саветовали зликовци Та- хир Салѣи Мусић, Хайдар из Укча, Етем Метіє булюк- баша Сулеиман и Ага Хаѣи Якуповић. Спасою Шиповићу отевши 100 гр. и 1 вола. тако га изудараю, да є 4 месеца дана преболан на постельи лежао, и умал' нїє главом запла- тно ударце Хасан Салѣи Мусића, Демир Салѣи Мусића и ових дружинє. Мало им би што Япка Коларевића огло- бише са 50 гр. Тахир Салѣи Мусић, Фейза из Кладовице и Ислам Шаля него му іонн отеше 6 кошница пчела, а другом приликом шѣау га и самог убити, и женско му дєтенце од 12 година, єдище отети, да им нїє у име одкуна 2000 гр., 4 пара емелія, а толико и чарапа дао. Живка Коларевића, Тахир Салѣи Мусић са своіом

лоповском дружином оглоби га са 380 гр., 2 пара еме-
лія и 1 кравом са телетом, а други пут отеше му 300
гр. 50 ока масла и 100 ока сира, 5 кошница пчела
20 ока вуне, и неке кућевне ствари Ислам Шаля Феи-
зула из Кладовнице и Хайрадин из Ракитнице, а по
трећи пут напаствовавши га Саит Шаторовић и Ах-
мет из Ђакова украдоше му 150 гр. а што є најгоре
и сина му Димитрија, дечка од 19 година убише.

45. У Вериће село дошавши Истинаћани Незир
Кая Хайдаровић са дружином свештенику истог села
Живану сву земљу у планини наодећу се преотеше
и препродаше па и 40 кола сена однеше, а другом
приликом Ђоц и Данча из Јбланице оглобише га са
200 гр. и узеше му 2 вола и сав мед и ракију што є
имао.

46. Ахмет Ђекић и Бећир Зека из Истинића до-
шав у село Жач Јована брата Николе Крстића убише
на правди Бога, а на очима и кадиџи и забита.

47. У село Бело-полѣ дошавши незнабожци и
злоковарни зликовци Зек Асан, Етем Хасан, Јсан
Венсель, Хайдор Махмут и Суљо Фетаовић цркву још
од издавних времена начинѣну раскопаше, и од ци-
галя и каменја од цркве раскопане себи куће и друге
стає саградише, трпезу пак, на којој се безкрвна жер-
тва Господу припошаше, обезчастити светињу у дим-
њацима кућа своих узидаше, па то исто у са крсто-
вима од кровова скинути чинише.

48. Тек што становници едног села мало од
зликоваца душом дану, а оно другог веће беде и зло-
чинства постигну. По кратком времену и по други пут

на село Осояне нападоше зликовци као гусенице на воће, или скакавци на усева и становници тог села ни кривим ни дужним иманѣ отеше а имено: Кости Бабићу отеше 300 гр. и две пушке мале, Ибраим Геге, Мар Ягода и Мер Фета а слѣдећег дана по овом сретнувши га идућа из воденице оте сво брашно, коим е фамилију своју, као сиромачовек заранити мислио био, па и коња товар носећег.

49. И села Кієва становници быяу по други пут напаствовани, а имено: Илія пошавши на поклоненѣ моштима преподобна оца Іоаникија, задужбини деспота србског Ђорђа Бранковића, у манастиру Девичком, зликовци Ибиш, Тахир и Даут Рамо, хћавши га убити, тако му грдну рану зададу, да е умал главом заплатіо ніє. Милутина Слаквовића сукобивши Рама пред нѣговом — Станоевом, кућом злоковарно и безузрочно уби, а тим породицу овога, која е у нѣму све имала, вечно унесрећи. — Максима идућег путем сукобивши лопови Арнаути отеше му 3 коња, од коих два са товарима, ориза, коє е овай у скоплѣ скупіо, а єдног одсѣдланог, а по неком времену доцніє дошав кући нѣговой уркадоше му 2 коња, Миладину, сусѣду Максимовом насилно отеше 2 вола, Іліи Радовановићу украдоше 1 вола и коња.

50. Дрсника села жители, равно као и сусѣди свои напаствовани, глоблѣни, пленѣни и убіјани быяу, као: Максиму Ратковићу украдоше 2 вола и 1 кобилу са ждребетом, неко кућно посуђе, две мале пушке, а и нѣга самог убити шћаше. Ово е на очима окореног

у злочинствима забита Ибраһим Бега Ђаковчанина, и на очима више заплѣта учинѣно.

51. Село Исток бивше од лопова нападуто, жители иѣгови быјау покрађени, убијани, и свим бедама и несрећама изложени. Милоя Ракића убише Дели Алија и Демир Реџип. Раку Босића ранише Авдул Зека и овог дружина из Сушице. Живку Лишићу разбивши кућу Суљи Бутуч покраде му неколико товара пшенице и кукуруза, и друге кућне ствари. Вулу Станојевићу отеше Арнаути 2 вола и 5 кошница пчела Милутину сусѣду Вулином, 4 кошнице пчела. Бон Бонћу 6 кошница пчела и неке ствари Јовану Илићу отеше 3 кошница пчела; па и саму цркву највеће благо и спокојство душе раине до основа разорише, и сво каменѣ кућама своим без да од кога што зазиру одпеше и себи стае и куће саградише. Познати зликовац Суљ паша из Истинића са друговима своим Демир Реџом и Фек Сулимом насилно из истог села отедѣвицу Марию, и собом е оглашавајући своя злочинства пушкама, одведе и потурчи.

52. Зликовци Јонуз Ђоц и Сули Ђоц дошавши у село Лукавац, кмета тог села Филипа са 100 гр. оглобише. Чувши то други зликовци Махмут Гега и Мер Шаля дођу и они кући Филиповой и оглобе га са 800 гр. Овом примеру слѣдише други лопови Арнаути и дошавши кући Филиповой, у први мах оглобише га са 100 гр. а други са 150, којом приликом и сами живот му е у опасности био. За учинѣну поару и глобу тужіо се забиту, кои у место да му удовлетворенја да, оглоби га са 150 гр. Наскоро по овом осветише

му се лопови Арнаути, разбише му стаю све му узеше, а и нејко детенце на очима свію укућана грозной смрти предати шћау, да им Филип злокукаван отац позаймивши у име одкупа 300 гр. дао ніє. Поред ови зала у прилици єдпой наврнувши се кући Филиповой исти зликовци несрећни, и без куће, кою огню предати хтеше, оставити га намераваше. Узроковом био є тай, што их, као ниуколико надлежне упитао ніє, за кога ће сестру свою удати. Спасти се од ове несреће у име одкупа да им 100 гр. а и коня му украсе. Другом приликом исти дошавши код истог Филипа насилно га нагнаше, те Асану 50, Имеру 50 и Усеину 50 гр. ч. даде, а и нагнаше га те є оци нїіовом 5 ока кафе и 5 шећера, а Суль паши 10 теста барута однети морао, па и саме дошавше му зликовце наранію и напію, и сваког са пар емелія снабдѣо. Суль паша, ако се у кућама и стаяма и нуждавао ніє, ипак є наморао истог Филипа, те му є сав потребни матиріјал о свом лебу панео, а на последку му и волове са колима присвоію, а нїга кући што є дѣло доброте заслужуюће, одпустію. Поздніє на 6 месеци дошав исти Суль паша са Мусли Перкићем, Рамом Авдићем, Асан Шатром, Авдіом Рамићем и осталим зликовцима Филипу отеше 300 гр. сво покућанство, 10 товара пшенице, а толико коломбоћа, а и нагнаше га, те им 15 ока кафе и 5 шећера купи и даде. Непрође по овом ни неделя дана, а други зликовци Берић Сейфія, Зека Мусић, Байрам Фека и Зек Зея намерно кући Филиповой дошавши найпре му 300 гр. узеше, и коня, а потом уграбивши му детенце, кое

є и пре од други зликоваца исту несрећу искусило, шћау га на ватру бацити, да им Филип у име одкупа 500 гр дао ніє. Члнѣним злочинствама, іош небеше Арнаути злосрећни задовольни, кад наскоро у течаю времена Зек Алія са дружином многострадалпом Филипу дође, и два му товара пшенице, 400 гр. оте, а и нѣга самог у шуму поведша у шуми убити хћаше, да му сукобивши их у путу Апостол Хаџи Симић у име одкупа 3 дуката цесарска дао ніє, а тим га спасао.

53. Плавляна села становници быяу нападнути а имено: Кмету тог села Петку у сред подне испред куће отерашіє 3 вола Арнаути из Истинића. Зликовце не само да тужити никоме несме нико, него им ништа ни при самом вршеню злочинства споменути несме, єр би га на ма с' овог света уклонили ако су му они а не он нѣма крив. Упражняваюћи злочинства тако су у овим скоро сви окорели, да ни саме фермане царске неслушаю, нити им се ма уколико покураваю. Іош у време царева наших хрисовульом дано є право Монастиру Дечану над овим селом. Ова привилегія рност у поздніє време и ферманом Султан Абдул Меџида би утврђена, по којой су дужни Истинићани десетак у свему Монастиру давати, по ком ферману несамо да се Истинићани неуправляю, него из дана у дан све већа злочинства монастиру, ком су они подчинѣни чине, и ядну раю у околним селима кинѣ, араю, робе, пале и убіяю, а све на очима власти, коя их на такова злочинства и овлашћую. Истом кмету Петку Истинићани 6 волова и 5 крава, од коих грла єдно заклаше, и себе почастивши у кући Петковой и пошто су се до-

бро напили, слугу му Петра убише и при полазку ранише му брата, огласивши своя злочинства са 400 пушака. О учинѣним овим дѣлима зликовцима, па и о самом умишљаю ових, знао є Рушид Паша, Бег Махмут Беговић, Камбер Кука из Истинића и Ариф Павата булькбаша из Стреоца. Сусѣда Петковог, Славка, ранише Елез Руговац и Елез Дема, што им новаца дати имао нїє, а наскоро по овом отераше му испред куће 6 грла говеди.

54. Луковачким становницима у другој прилици зликовци Арнаути нанеше велике штете, тако Петру Крсмановићу украдоше 3 вола, 2 краве, 3 коња, сво покућанство, а по вр' свег отеше му и 300 гр. и што є најгрђе, нагнаше сво мушко, те им о свом лебу ево скоро 10 година раде, без да им се што у име наднице дає Баязит Шли, Хазир са сином и Бећир Курћела. Гвоздену Ђвтићу, кои є на земљишту Махмута Зеима спахиє седіо, одвећ бедном сирوماху, украдоше Арнаути 2 вола, с којима є леб зарађивао и домаће своє зарањивао и 1 кобилу, а по вр' овог пошто є плодове сабрао био, и намеран бивши са своим спахиом Махмутом по уговору делити, овај га и из куће ишћера недавши му ни едно зрнце од усева, кои су зноєм нѣговим заливани бивши плода принели, и амбаровє Спахиє напунили.

55. У село Црни врх дошавши Фазлија Арнаутин из старе Ругове, кои є тог времена код Пећског забита гаваз био, несрећног младића Тодора брата Николиног, Диминог и Драгановог безузрочно уби, коє се убиство приписує забиту Пећском. Милошевой кући

дошавши зликовци Арнаути Руговчани, у сред дана жену му из куће отеше, при ком догађаю, бранећи жену своју Милош оста без обадве руке и десна ока, а и 18 тешких рана задоби, од којих е паскоро умрѣо.

56. Јовану Добрићу из Нова-Села зликовци Арнаути отеше 15 грла говеди, и брата му, који е тих говеда чувар био, у шуми убише, а сусѣдима Јовановим, Филипу украдоше 1 краву и 1 вола Санан Мула и Бећир Мула. Миладину поменута два зликовца отеше 1 вола и кобилу са ждребетом. Јовану Самовићу насилно отеше 1 коња, и Стефану Шекуларцу 1 краву, са којим плћном пошавши кућама својим у село Ругово, изметаше пушке, при којој пуцпави нико им на сусрет появити се смео није.

57. Поред осталих жителя села Наклона, овде онда им чинѣна злочинства од Арнаута, Нови Арсојевићу украде Демир Незир из Луке 2 вола, а Цигани ступивши у чету Ахмет Миѣтера старог и Авдил Зеке из Ругова села, истом Нови украдоше 2 коња и кобилу са ждребетом, брату Јовановом пошто му отеше 90 гр. и 1 краву крвнички кости изломише. После кратког времена и Арнатути из Истинића Бег Мила, Авдул и Камиш, Мустафа Авдил и остала ових дружина, дошавши у село ово Богдану отеше 1 жредбца, Јови 1 вола а све остале становнике нагнаше те им 6 вола и 700 гр. дадоше, само да би од већа злочинства себе и имањ своє сачували.

57. Села Истока жители бияу нападнути, а имено: Кости Поповићу дошавши у крчму иѣгову све му

из исте узму и однесу, па и само жито као свое соб-
вено однесе; а наставши у истой и Јову Драговића
све му до паре узеше, па и саме альце у којима е
обучен био.

59. Зликовци Феизо Кантезов и син му Емека
Байрам са дружином својом дошавши у село Банџ,
Панте Райковића брата Андрею на сами дан Васкре-
сења убише, а тог дана и Јанићија жену и нѣгову Ека-
терину иста судба постиже. Марка Беровића секућа
дрва у шуми убише. Филипу Арсићу украдоше 5 во-
лова и два коња и 5 товара пшенице Латиф Драга и
и Феиза Кайтов. Трифуну Окићу отеше Арнаути 1
вола и 3 кошнице пчела, а на по године доцније по-
крадоше му сво посуђе и покућанство, и оставише га
без нигди ништа. Радовану Боровићу украдоше 2 вола,
и разбивши стаю, све му из исте што год нађоше
однесоше. Ђорђу Ибровцу украде 1 вола и неке од кућ-
них ствари што су новаца вредиле, Хайрадин Ђоравић
из Сува грла.

60. Напастовавши зликовци село Рудник, житељима
истог, осим других, Петру Зечевићу украдоше 2 вола
а Радойку Белошевићу 2 коња без икакoг зазирања.

61. У селу Кострец дошав Ислам Шаля са својом
лоповском дружином Ђвти Ковачевићу убише стрица
Јанка, и сву му кућу поараше. Миленку Леповићу у-
крадоше 1 вола и 1 краву. Радићу Милетићу отеше
две краве и узеше му 300 гр. у име одкупа живота
нѣговог.

62. Између осталих становника села Сува грла,
кои арани злостављаше Арнаути из Ђаковачке нахије,

отеше 3 вола и 4 коња, а и амбар, у ком е 60 товара пшенице смештено било, огню предадоше. Попу Бошку, нашавша га у путу кући идућа, отеше коња, на ком су неке и од светих ствари, као частни крстъ, епетраил и црквене књиге биле, и ове утвари на по-ругу целог Хришћанства, на најгнусни начин оскврнише, а потом их уништише Јопуз Ђоц из Ябланице и Даут Муставић из Бѣлог поля подгорског.

63. Милету Рашковића из села Дрена на Петровдан уби Тахир Сали Мусић, и брат му Хусеин Сали Мусић, без да им е какова повода ма чему дао, но да единствено злочинства умноже, а тим јадной раи грозни и страшни буду; а наскоро по овом исти злоне-срећници и сина Милетина, сву утѣху и подпору дома Милетиног убише, Јанка пакостна рука неверничка уби, што су чули били, да ће их он за учинѣно убиство оца му, власти, која е као што су и они сами, тужити.

64. Јована Јанковића, из села Лоћана, зликовци Арнаути тако су га ранили, да е наскоро и умрети шћао, а поздије на годину дана брата му Николу убише Алија Фериз и Байзер Шаля, из Јуника. Ранѣног Јована глоби Хасан Љјом са 115 гр. и оте му 2 вола, а на неко време доцније Хусеин Шаля оглоби га са 150 гр. а друг овога Камиш са 100 гр.

65. Жители села Сина поред осталих претрпѣ-них зала и цркву, која е у средини пѣјовој још од памти века постојала изгубише; ер незнабожни Арнаути разрушивши е сав материјал кућама своим на леђима рае однеше, и од овог себи куће и став саградише. Неделька Пумпаловића оглоби са 300 гр. Айдин Бу-

лъук-баша. Рала Усеиповић украде 1 краву, Незир Тафин из Ябланице, оте му насилно 30 оваца са янѣ-
цима, Ук Даан оте му дугу пушку и малу, кою є за
пасом носіо. Неделька оглоби Алил Акиб са 500 гр.
и нешто му у рани узе; Саит Шаторовић оглоби га са
300 гр. Неделька Брайковића оглоби са 300 гр. Алил
Асан агия, а поред овог узе му 22 оке масла, 1 оку
кафе и толико шећера, и нешто у другим стварима,
Байрам Гаваз узе му 3 товара пића, без єдне паре,
Билал Зеичен оглоби га са 125, Тахир Хасан са 160
гр. Садик Люливић из Црпице и Хайдер у злобној
намери сина му Марка ранише, Садик Халиловић из
Сушице оте му 10 коза, Мурат ага Халиловић 20 о-
ваца. Алія Мурсель 10 коза, Смаил-ага Хаџи Белило-
вић оте му 25 товара пшенице.

66. У село Синае дошавши Али Бег, оте Ни-
коли Зуићу 1 вола, а Арслан Чокаковић, из Драге, 2
вола и 1 краву. Симу Трбушанина на правди Бога о-
глобише са 100 гр. Арслан и брата овоме Николи 2
вола и нешто кукуруза оте Тахир Асан са дружином.
Истом Николи украдоше 1 кобилу са ждребетом, 4
кошнице пчела и 100 гр. Асан Даяк, Сипан Чолако-
вић, узевши 30 кола дрва од Николе, патераше силом,
те им такова чак кућама нѣовим однесе. Станку Ха-
шанину украдоше 2 кобиле, 18 коза, 12 товара пше-
нице, 10 ражи и 9 єчма, а и сво покућанство Арслан
Чолаковић и Ибми Скоровић са дружином, а Ћор Сула
из Добриня уби му брата Радивоя. Амза Ћок присвои
Станкову ливаду при свеколиким правама, коя он над
истом имаде. Асан ага Дурић оглоби га са 350 гр. и

нешто у рани и маслу. Асан Гега из Топлице глоби га 100, Камбер Мальота украде му 1 краву. Суљо из Шипша са дружином оте му 3 коња. Вучићу Бранковићу отеше 15 коза и 1 краву, Веисель Сали Мусић, Етем Хасановић и Ислам Шаля.

67. Раденку Байновићу из села Монстира украде 2 вола, 200 гр. и неке од кућних ствари Нимон Халиловић, а Весел Сали Мусић глоби га 200 гр. 2 овна и 2 ягњѣта. Смаил-ага Госка оглоби истог Раденка 100 гр. и тако га изударе, да е 3 месеца од удараца боловао, Раку Раденкова оглоби у рани. Миливою брату Ракином и Раденковом украдоше 1 краву 2 кошнице пчела Идриз Абазовић и Миѣтар Зекић из Сушице, а и 1 ливаду му пресвоише. Михаилу Маринковићу оте 4 вола 1 краву и 125 гр. Идриз из Радешева са својом лоповском четом. Вучићу исти зликовци однеше сву рану, а Или Саввићу отеше 1 вола и 3 кошнице пчела. Милосаву Чланићу недаде ни едне паре од 270 гр. Весел Сали Мусић, кое е код нѣга ргатуюћи зарадіо, а по вр' тога брата нѣгова Марка наћера те му 6 недеља безплатежно о свом лебу радише, единствено за спасти живот свой. Осим учинѣне неправде Милосаву и Марку дошав кући пњиховой исти Мусић разби ия стаю, и све што у нѣой наће однесе, а другом приликом испред куће на очима своју жителя Монстира села однесе му 7 коли сена, без да е од кога што и найманѣ презао. Васи Байновићу украдоше 1 вола и 1 краву зликовци Арнаути.

68. И саме вароши Пећи, у којој су власти, жители злостављани, арани, убијани, бияу а имено: Аксу

Зуловића, пошавша да вересију скупля напаствоваше га Арнаути из села Рудовца и Дугоньивца Лек Ацевих Де-
лія Курта и Мусли Хайдар у планини Шекуларской,
и све му до паре узеше и нѣга везавши му руке нао-
пако за 3 дана тако жестоко тукоше, да е после пол-
годишиѣг болованя и умрети хтео. Стрица Драгоми-
рова калайцију кои е на позив у село Белае близу
Високих Дечана, посла свог ради отишао, убише Ар-
наути и у реку бацише, коя га е после 30 дана изба-
цила, без обох руку и ногу, и сво му посуђе, кое е
продае ради понео узеше са 2 коня, коя су исто по-
суђе носила. Аксентију Куюнѣи садашиѣм кочабани
(поглавица у вароши, кмет) брата Арсу пошавша по-
слом у Призрен Арнаути у ђаковачкой нахи оплѣнише
са 1000 гр. кое е при нѣму било, за кое злочинство
Аксентіе тужио се Призренском везиру Акит-паши, и
удовлетвореня као и сва остала рая добио. Ристи Јо-
вановићу кондурѣи*) пошавшем у Призрен ради на-
бавке ствари за посао нѣгов потребних му, Арнаути
натрефивши 1000 гр. отеше му. Јосифа Витића добро-
творца у сужанству пиштеће рае од яда и неволѣ чи-
нећи јой се на правди Бога долазећа из Србије напаст-
вовавши у село Вериће Јонуз Мусли Ђоц са својом
четом 3150 гр. оте му са још стварма кое е при себи
имао и само у кошуљи оставивши га на мртво име
испребіаше, од ког е боя едва жив, но свагда погоду
времена осећајући остао. Ћири и Јовану браћама Јан-
ковића Алиа Шаин син Мустафин позавидивши њихо-

*) Кондурѣи зове се онај кои обуће прави.

вой напредной торговли шѣло им ѣ оца или ма ког из куће убити, да ови несу трговину затворили, и ова за 6 месеца затворена бивши, найманѣ до 10.000 гр. штетовала, а доцнѣ их исти Алил са 4000 гр. о-глоби. Илія Яѣићу кочабаши запаливши магазу, у којој ѣ еспап смештен био, оштетили га коѣ у еспапу коѣ у том што су му ствари изгорели до 100.000 гр. чар. Лази Штерићу као и Иліи запалише дућан у ком ѣ еспап смештен био, и том приликом до 40.000 гр. оштетили га, коим узроком од богатих люди, никоме ништа неучиивши, пуке сиромаше начинише.

Да се бедна рая и на очима паша напада и злоставля нек увери Ваше Величанство ово. Год. 1860. наставивша се войска у Призрену, а духом на спарм рав као и нѣихова властела дишућа, у место да раю од напада, о нѣиховом лебу исоли живећа сачува, проузрокова хотимице пожар, од ког 12 дућана најглавних трговаца изгорено бия са еспапима, кои су у найманю руку од 500.000 гр. вредност имали. У Приштини те исте године бия огню предао 90 дућана у два ма, из коих ни парчета изнешено било нѣ, а вредност истих на 400.000 гр. износила ѣ.

Ево како јдна рая ако све зулуме и подноси естрада, без да ѣ од кога заштићена, по единствено свирѣпости злоковарних врагова Арнаута остављена.

Узрок ових свию зала и несрећа чинѣни страдаюћој раи овај ѣ. У Пећској као у свима другим нахіама постављени су судци: Забит, Мудир, Кадія и 12-14 чланова, кои у Меѣлису седнице држе. Лице оштено дошавши овим судіама ради постиженя права

свог, ако жели успеха какова у тужби имати, мора свима по што год дати, док се ствар иђгова неизвиди, а тим начином од штете коју є претрпило тек ако четврти део узме, и тим се задовољити мора. Док оштећено лице Забиту, Кадіи и Мудиру изиђе, и од слугу ових мора најпре глоблѣн бити па потом њима изићи; не да ли овима ништа, то ово из єдног ово из другог узрока нема приступа поменути судцима. Потребує ли ствар о којој се судити има, да у Меџлису расправлѣна буду, то треба свима члановима оштећено лице да иде, и пошто ове, кои без мита о ствари имаюћой се судити ни да чую нећеду, подмири, тек онда ствар на суд дође па и онда ипак правоверни зликовац оправдана получи; а оштећено лице при свеколикком очевидном праву и сведочби парницу ако є меџлиска стизаня и претрпіо изгуби, а губитком парнице не само од обуженог лица, но и од своју другога овог зликовца неописана зала и неправде поздніє искуси.

Само устројство меџлиса из дана у дан неописана зала и неправде раи умножава, и то єво коим начином. Пре нег што су Арнаути у веру Мухамедову прешли, као и сви остали Христіяни имали су свако племе свог патрона, кога су славили. Пролазком у Мухамеданство нека лица из племена єдног свог патрона изгубили су, а оставша лица у Христіянству из истог племена таковог су задржали. Но и код оних лица коя су у Мухамеданство прешла преданѣм сачувано є, ако славлѣно било нїє, име патрона прађедова њихови, одкуд дан данас и постои то да по племену — фису — єдно, а по верозакону два єдно

другом противна елемента сачињавају у суседству живећи люди. Найпоглавитіи узрок своју беда тај є: што у Меџлису бивају за судце постављени люди, ко ни за какова права людій, нити пак за какве законе оће да знају, но єдинствено зато су створени, да другим людма, па ако ће то бити и преко сила њихови, неправде, зала и пакости чине, и своє себичне интерес свему осталном предпостављаю. Да би намери својой боля успѣха имали наймили су неки по племену — фису — а неки или по племену или по верозакону зликовце, и ове напустили, те на правди Бога страдајућој раи из дана у дан све веће неправде па и сама убиства чине, то тврдо убеђенѣ уживајући, да ће ако би се њихово злочинство у Меџлису судило, од оних судаца заступљено бити, са којима су они или по племену или по верозакону сродни и са којим пустаичким начином добивене новце или ствари на равне чести деле, што є главни узрок немогућим се изчислити неправдама. Поглавари ових зликоваца, носећи само име судца под којим су злосрећну раю до пропасти крайнѣ довели, посредством њихових разбойничких другова, тако су у злочинству ове последнѣ увукли, да никога другог нефермаю, а често себе и пашама називљу, као што є то Суль Мусић учиніо, од ког не само у овој нахији, но и у осталим бедна рая разна безаконя и неправде трпи, и да им до єдине волѣ стои, не само јадне рає имовина, но и єдинствени живот, највеће благо човчанског рода, узети о чему пренаведена факта ясно сведоче. Има још и данас Мухамеданаца у овој нахији, кои највеће пакости чине, а сродни и по народности и

племену онима, којима злочинства чине, немајући ником за токова одговарати одкуда и племена свог презиме носе, но само што веру, коју су му прађедови исповедали неисповеда.

Изчисливши само неке од зала чинѣна раи у о-вой нахи Цеѣској, осим што подобна и гора безаконя исти зликовци и многи други у Ђаковачкој, Призренској, Вучитринској, Приштинској, Новобрдској, Гиланској, Тетовско, Враньској и другим нахијама и земляма чине, наводимо још едан између поглавитих узрока у ком терет и намет на раи почиваю.

Фанариотске владике постављене од патријара за провинцијалне или местне имаю погођену суму новаца овом платити. Дошавши у место своје епископске столице, подмирити не само дану суму новаца патријарху него још и шта добити пропишу кући скакој намет, кои свака дати мора. Више се пута догоди да по гдикоя од ових не само тај намет платити није у станю него од глади више дана пати, па у том случаю шта бива? Испослани од владике човек овом сирوماху све из куће неоставивши му ни бакрач, а ни саме вериге, прода, којом сумом ако подмирен nebude, преда га заптии, а овај га у зидан — тамницу — баци и ту по више дана без леба и воде пребуде, а погдеком у исти на веки остави. Ови свети отци наши Архипастири у више прилика уподобљавајући се зликовцима Арнаутима, а погдекад извршити злоумишљај пад поединим людма па и кућама њиховим ове у помоћ позивлю. Грамзећи за новац не само да поедине куће и люде глобе, но и цркве и манастире, које су они према

позиву и дужности нѣиховой заступати дужни, глобе и разне намете чине, кои случай у овой нахіи са монастиром Високих Дечана*) бива, а по другим нахіяма са свима то исто што и са монастиром Високих Дечана чине.

Опростити се свію ових несрећа единствен в овай пут изабрала рая ове нахіе, умолити Ваше Величанство, да в сваког будућег нападаня, несрећа и беда силом закона сачувате, како би не само живот и иманѣ бедной и у сужанству цвилећой раи од злоковарних и несрећних зликоваца, као и од судаца, кои прве на злочинства овлашћую сачувано било, но и права сваком човеку потребна у обзиру на личности и породичном заступлѣна била. Ценаће ли молба ова одзива; то нек уверено буде Ваше Величество, да ће сиротна рая не само ове нахіе, но и остале у станю овом находеће се потражити средства спасавајућа, па ако ће то бити у само одсудно време за престо Вашег Величанства, не по вољи својой на дела ова узбуђена, но единствено немогући свирѣпости зликоваца сносити, приморана то учинити.

Подобне молбе, коих избрана злочинства сваком свестном човеку дубоко душу и срце протресаю, у више пута предаване су Порти, но и од ове никада печувене бивале, што се и сама порта припципа, ког се и остали везири, заптіе, кадїе меџлиса и остала властела турска држи, да правоверни на суду несматрајући на пѣгова злочинства мора заштићен бити, у колико га света књига Алкоран учи, да свим осталим вероисповедима и народностима зала и неправде чине и тим се

*) На краю књиге прочитај ставлѣно едно писмо братству Дечанском од едног фанаријота написано, из ког ће се сваки о истинитости ових речи уверити, ако му е до истине стаю.

путем вечног насеља удостои, а на речи јадне рае, која
која при свакој тужби вели: „помислите на Бога и право
судите“ неће ни да главе осврћу.

Избравши овај пут свету на углед ставити ра-
зне неправде и безаконя гонителя бедне рае, у коим
уживам бар ту едину наду, да ће посланства Ев-
ропских сила своим дворянима ово доставити, а ови
осећајући у себи позив заштити ти права човечанства,
свима силама постарати се код Порте бедной раи, која
на земљи крвљу своих прађедова посутой и права
личне слободе и иманя заштити и то час пре, док се
ова ніе, чему е већ време ту, оружаном руком дигла,
права своя бранити.

ДОДАТАКЪ.

Срби изгубивши свою независност на Косову под Князом, Лазаром, нека племена осим они кои су издайство са Вуком Бранковићом учинила, пређу у мухамеданство. Прелазком овим незаборавише не само они неке из своих вѣрозаконных обичая, него се стараше и млађим своим такове преповедати. Из међу прочи понајзнаменитиј е у њи было тај, што су име племена свог задржали, а са овим и сами Светац, кога су протци њиови славили, у њи е значајним остао. Најзнаменитиј такови племена, у колико сам могао дознати има 12.; а у колико су та за саму Историју потребна, а и што тирјанство турско раи чинеће се увеличавају, нашао самъ за нужно према узнаю назначити их.

1. Знатним дѣлима едног лица породичног и цело племе своју значајност задржава. Одовуд е постало, те се едно племе позивлѣ именов оног лица, које га е у разним приликама на значајност уздигло. У Срба вѣру Мухамеданску примивши, као најзнаменитија е породица, племе -- арнаутски фис -- сматра се она, која племену такво зовом Гаш припада. Ово племе за патрона свога држи Св. Петку, што причинява, те Србе Христјане, кои за Патрона свога Свету Петку имаю, кинѣ и убијю, само да бы такови Христјани другог патрона себи изабрали, ер они држе, да е за њи пониженѣ оног Свети-теля славити кога и Христјани славе.

2. За овим племеном долази Шаля. Племе ово слави Светог Аранђела Михаила, а мањ е од племена Гаш, но и оно што и само племе Гаш Србима Христјанима причинява неволѣ и беде.

3. Племене Крастинићанско у Арнаута зовемо, а у Срба Нѣ-

гушко, Дробнячко. Ово племе има за Патрона Светог Ђорђа. Арнаути овом племену припадајући, сами изображају Св. Ђорђа млађима својима, као значајност преповедају са препоруком, да и они сами млађе своје у овом настављају.

4. Племе Кабашко у Арнаута а у Срба Шекуларско. Ово племе слави Светог Јована Крститеља. По кадкѣд из овог племена неке породице Мухамеданске прелазе у племе Гаш, што е ово значајније говорећи: да су Светый Јован и Св. Петка спосинци были, и потоме да е све едно, или Св. Јована или свету Петку славити.

5. Племе Климећанско и у Арнаута и у Срба тако названо. Оно за Патрона свог има светог Климента Папу Римског, који се у предѣлу Руговском више Патријаршије Пећке највећма слави.

6. Племе Кучи у Срба, а у Арнаута Бериш, за Патрона свога има Светог Николу.

7. Племе Хот и у Срба и у Арнаута под тим именом познато. Патрона свога има ово племе Свете Врачаве. Ово е племе у Срба но у Арнаута знатније.

8. Племе Васојевић, по предѣлу названо. Оно е под тим именом и у Срба и у Арнаута познато, за Патрона свог има Св. Александра, који се 30. Августа прославља. Срби овог племена још и Светог Савву за свог Патрона држе. И ово е племе у Срба, но у Арнаута знатније.

9. Племе Таворско у Срба и у Арнаута Таш, имају за свог Патрона Еванђелиста Јована, Названѣ овог племена „Таворско“ мислим отуда произлази, што е Свети Јован на гори Таворској са Христом пре страдањима бивао.

10. Племе Мартинића у Срба, а у Арнаута Големовића названо. Срби овог племена за Патрона свог славе Св. Краља Србског Стефена Дечанског, — који е дан у Срба и под „Мрачним даном“ или „Мрачним даном“ познат; а у Арнаута Светог Мину 11. Новембра.

11. Племе Црнићко у Срба, а у Арнаута Василичанско, или Остро Зубаничко названо. Оно за Патрона свога слави св. Василија Кесариског, који се велики назива.

12. Племя Горанско — Люмлянско — у Арнаута, а у Срба Митровачко названо. Оно за Патрона свога слави св. великомч. Димитрія.

Племена ова понекад у любви едно с другим живе, а понекад тако се едно против другога озлобде, да разбойничким четама едно на друго напада и туче се, у коју борбу и друга племена учасници бивају. Борба ова њихова много невинне Србске крви став, а о имаовини ни говорити не треба, почем е иста вазда њиховој вољи подложна.

КОСТРЕШ ХАРАМБАША.

Књигу пише царє од Стамбола,
Те є шалѣ ка Турской Удбинѣ
На Турчина од Удбинѣ Зула:
„Чуєш Зуле, Удбиньски дыздарє!
„Добро слушај што ти књига пише:
„Мене, Зуле, тужбе додияше
„Од моїєх хоца и кадїа
„И Турака Босанских спаїа
„На некака Костреш-харамбашу
„У Тияни високой планини,
„Ће им нїє с миром пролазити
„И по Босни тимар' облазити,
„Ни хаџіама ѣбу полазити,
„Од курвиѣа Костреш-харамбаше;
„Но покупи чету по Удбинѣ,
„Иди шњоме Тияни планини,
„Те потражи силна каурина.“
Оде књига ка Турской Удбинѣ
На колѣно од Удбинѣ Зулу.
Кад є Зуле књигу проучїю,
Те вуѣео, што му царє пише,
А он проли сузе од очїю.
Нѣга пита Чулко баряктаре:
„Господару, од Удбинѣ Зуле!
„Откуд књига, од коє л' країне?
„Шта л' се у нѣой жалостиво пише,
„Те ти рониш сузе од очїю?
Вели Зуко Чулку баряктару;
„Слуго моя, Чулку баряктару!

„Ніє кнѣига од наших краина,
 „Ни од наших Котарских сердара;
 „Већ є ферман цара честитого,
 „У пѣму ми царе заповѣда,
 „Да покупи чету по Удбињи,
 „Па да идем Тіяни планини,
 „Да я тражим Костреш-харамбашу;
 „А я, слуго, за Костреша не знам,
 „Нит' сам чуо Тіяну планину;
 „Па сад не знам, штоћу и како ћу;
 „Зло є поћи, кад я пута не знам,
 „А горе є цара неслушати.
 „Него, слуго, Чулко баряктаре!
 „Разви баряк, удри у ледину,
 „И истури пушку хаберника,
 „Подай хабер по нашої Удбињи,
 „Скупн, слуго, триста удбняна,
 „Да тражимо каква калауза,
 „Да нас води Тіяни планини
 „Не би л' наши кулу Кострешеву,
 „Не би ли нам Бог и срећа дао,
 „Не би ли га како погубили,
 „Ял' у руке жива задобили,
 „Да се нашем цару удворимо.“
 Вели Зуку Чулко баряктаре:
 „Не будали, драги господару!
 „Далеко є Тіяна планина:
 „Одавде є до мора синѣга
 „Равних, Зуко, тридесет конака,
 „А уз море тридест и четири
 „До Тіяне високе планине;
 „Уз планину кажу три конака,
 „Ће є кула Костреш-харамбаше.
 „Я сам єдном с четом пролазіо,
 „И ћерао силна каурина

„По приморю три четири дана,
 „Док нас хайдук у гору замаи,
 „Па опколи са својом дружином,
 „Те повата свјех у планини,
 „Погуби нам три најбоља друга:
 „Четобашу старца Ђеивана,
 „И дељу танка баряктара,
 „Калауза Зулић-Хусеина:
 „Пас тридесет не шће погубити,
 „Но удари сваком по билѣгу,
 „Мене в онда уши осѣкао,
 „Па в мене Костреш наручио,
 „Да не ходим, и чету проводим,
 „Ер ако му ђегод руке дођем,
 „Да к' и мене укинути главу;
 „Но ме с' прођи, драги господару!
 „Не води ме Тіани планини.“
 Но му вели од Удбинѣ Зуко:
 „Не будали, моя вѣрна слуго!
 „Него разви зелена баряка.“
 А Чулку се од ина неможе,
 Веће разви зелена баряка,
 А истури пушку хаберника,
 Хабер даде по Турској Удбини,
 Те сакупи триста Удбиняна,
 На атима а под миздрацима,
 Па пођоше Тіани планини,
 Калаузи Чулко баряктаре.
 Путоваше тридесет конака,
 Док дођоше под ломну планину.
 Туна Турци за три бише дана,
 Докле добре конѣ одморише,
 Па пођоше врху на планину.
 Но кад бѣху на пола планине,
 Али сѣди Костреш-харамбаша,

Хайдук сѣди на друму широку,
 Танку Брешку држи преко крила,
 На он гледа чету Зуканову,
 Како Турци иду уплашени,
 На отиде хайдук говорити
 Калаузу Чулку баряктару:
 „Зар си, Чулко, рієч погазіо?“
 На опали Брешку оковану,
 Те укиде Чулка баряктара,
 Пуст остаде баряк на ледини;
 Остали се препадоше Турци,
 Побѣгоше по гори зеленой
 А незнаду стаза ни погаза;
 На кад пукла пушка Кострешева,
 Те є чула сва дружина редом,
 У планини Турке опколише,
 На нѣи живу ватру оборише,
 Докле Турке с коньма раставише,
 На их, брате, живе поваташе,
 Доведоше пред бієлу кулу.
 На их пита Костреш-харамбаша:
 „Ко є овой чети четобаша?“
 Везана му Зука доведоше;
 Нѣга пита Костреш-харамбаша:
 „Та откле си млада потурицо?“
 „Како ли те по имену вичу?“
 „Ко л' є тебе на ме оправіо,
 „Да ме мучиш са моїєм друштвом?“
 „Зар ти мало ѣара по краишам“,
 „Но т' донесе ѣаво у планину?“
 На се хайдук на ноге подиже,
 Те Зукану одсієче главу;
 А повикну редом на дружину,
 Те по гори повѣзаше Турке;
 Узеше им рухо и оружѣ,

Па весели на кулу одоше,
 Те сѣдоше мрко пити вино
 Све у здравлѣ Костреш-харамбаше,
 Бог му дао са животом здравлѣ!

МОСКОВСКИ ДАРОВИ И ТУРСКО УЗДАРѢ.

Ситне књиге земљу пређоше,
 Приеђоше земљу и градове,
 Докле књиге к дивану дођоше
 Муезиту цару Турачкому;
 Ево књиге од Москве простране,
 И уз књиге господски дарови:
 Самом цару од злата синія,
 На синіи од злата цамія,
 Око ње е змја исплетена,
 На глави јој адем камен драги,
 При коме се ходити виђаше
 У сред тавне ноћи без мѣсеца,
 Како у дан, када грје сунце,
 Ибрахиму сину царевоме,
 Дођоше му двѣ саблѣ бритке,
 На сабљама два гайтана златна,
 На гайтаним' два камена драга;
 Найстаријој царевой султани,
 Њој бияше од злата бешика,
 На бешици соко тица сива.
 А кад цару дари допануше,
 Од дара се царе узмучио,
 Ђр не има дара за уздарѣ:
 Све мислио, није с' домислио;
 Ко гођ цару бѣше доходио,

Свакоме се царе пофалюв,
 Какви су му дари допанули
 Од великог цара Московскога;
 Неби ли га ткогођ научіо,
 Шта ће послат' у землю Московску.
 Дође нѣму паша Соколовић,
 Фали му се царе за дарове;
 По том дође хоџа и кадія,
 Смѣрно ми се цару поклонише,
 Любише му руке и колѣно,
 Пак с' и нѣма царе пофалюв;
 Какви су му дари допанули;
 По том царе нѣма бесѣдіо:
 „Слуге мое хоџо и кадіо!
 „Не бисте ли мене научили,
 „Шта ћу послат у землю' Московску
 „За уздаре из моего царства?
 А они му стидно бесѣдише:
 „Волян царе, драги господару!
 „Ми нисмо од наука твога,
 „Нит' можемо тебе научити:
 „Но дозови старца патріяра,
 „Хоће тебе старац научити:
 „Шта ћеш послат' у землю Московску
 „Великоме цару Московскоме.“
 А кад царе рѣчи разабрао,
 Брже посла своего гавазу,
 Те дозваше старца патріяра!
 А кад дође старац патріяре,
 И нѣму се царе пофалюв,
 Какви су му дари допанули,
 Пак му по том царе бесѣдіо:
 „Слуго моя, стари патріяре!
 „Не бил' мене научіо, слуго,
 „Шта ћу послат' у землю Московску?„

Нѣму старац етидно бесѣдио:

„Султан-царе огрияно сунце!

„Я ннесам од наука твога,

„Ер е тебе и Бог научіо;

„Имаш царе у твоему царству,

„Ти имадеш дара за ударѣ,

„Кои нису теби за потребу,

„А нѣма би врло мило било;

„Пешљи штаку Неманића Саве,

„Златну крупу цара Костантина,

„И одежду светога Јована,

„Крсташ баряк Србског Кнез-Лазара;

„То ти царе ништа нетребуѣ,

„А нѣма ће врло мило бити.“

А кад царе речи разабрао,

Он приправи господске дарове,

И даде их Московским делиям’;

Испрати их старац патіаре,

Још их учи старац патріаре:

„Ид’те с Богом, Московске деліѣ!

„Не идите друмом царевием,

„Већ идите гором, кроз планину,

„Ер ће за вам’ силна поточ поћи,

„Отеће вам хришћанска зламѣня;

„А я сам већ изгубіо главу

„И тѣло е мое погинуло,

„Ма ми не ће душа, ако Бог да!“

Пак се с нѣима раздвоио бѣше.

Кад е царе даре оправіо,

Он се за то сваком пофалио;

К нѣм долази паша Соколивић,

’Вако нѣму царе бесѣдио:

„Знаш ли, пашо, моя вѣрна слуго!

„Шта сам посло у земљу Московску?

„Послах штаку Неманића Саве,

„Златну круну цара Костантина,
 „Крсташ баряк Србског кнез-Лазара,
 „И одежду светого Іована;
 „То ми ніє нішта требовало,
 „А нѣма ће врло мило бити“
 Ма га пита Соколовић паша:
 „Султане-царе, огрияно сунце!
 „Тко є тебе на то научіо?“
 Цар му каже право и ливро:
 „Научи ме старац патријаре.“
 Нѣму паша тихо бесѣдіо:
 „Султане-царе, огрияно сунце!
 „Буд ти посла хриштанска знамена,
 „За шт' не посла ключе од Стамбола?
 „Послиє беш дат' их на срамоту:
 „Оно ти є и држало царство.“
 Кад є царе пашу разумно,
 Овако му бѣше бесѣдіо:
 „Иди пашо моя вѣрна слуго!
 „Те покупи Турке яничаре,
 „И достигни Московске деліє,
 „Пак ти отми кришћанска знамена,
 „А погуби московске деліє.“
 Хитро нѣга паша послушао,
 Он покупи Турке яничаре,
 На одоше друмом широкиєм,
 Те ћераю Московске деліє,
 Ал' деліє нигђе нестигоше;
 И паша се цару куняше,
 Да невиђе Московске деліє.
 Онда царе паши говорио:
 „Иди пашо моя вѣрна слуго!
 „Те погуби старца патријара.“
 Хитро нѣга паша саслушао,
 Он уфати стара патријара,

Хоће паша да погуби старца,
Ма е старац паши бесѣдіо:

„Аман мало; пашо господару!

„Не губи ме на земљи сухой,

„Ер ће замном обратити суша

„Три године дана без престанка!“

А кад паша старца разуміо,

Поведе га на то море синѣ;

Кад на море он доведе старца,

Ту га хоће паша да погуби,

Опет њму старац говораше:

„Аман пашо, ако Бога знадеш!

„Не губи ме на мору синѣму;

„Ер ће за мною обратит' вриеме;

„Усануће мора и езера,

„Потопиће лађе и галије

„И сву земљу на четири стране.“

Варашега стари патријаре,

Ал' се паша варат' недаваше,

Сабљом ману, осѣче му главу.

Погубише стара патријара;

Бог му дао у раю населѣ!

Нама, браћо, здравлѣ и веселѣ!

Знаю бѣди како азъ господинъ рашко призренски
 Игнатіе владика примихъ хесапъ ѿ сватихъ лаври
 дечанскихъ ѿ игъмена Герасима ѿ-1840. до лета
 1843. и що бешѣ наше све до аспрѣ примихъ ѿ хе-
 сапъ що имасмо меѣхъ нама мои хесапъ имахъ и
 взохъ гроша четири хиладѣ и петъ стотина гроша
 паки за скатѣ троицѣ в патриаршию ѣстамболѣ
 що заповѣда патриархъ и за ню примихъ хиладѣ
 гроша и свега чини сѣма що примихъ гроша-5500
 и словомъ говоримъ гроша петъ хиладѣ и петъ
 стотина гроша алацакъ верѣцек меѣхъ нама неѡстаде
 того ради давамъ ово писмо за ѣтверждение на 1843.
 ноемвра-14 ѣдечанѣ.

**ГОСПОДИНЪ РАШКО ПРИЗРЕНСКИ ИГНАТИЕ
 МІТРОПОЛІТЪ**

ПРЕДБРОЙНИЦИ.

АЛЕКСИНАЦ.

Скупљени од Г. Милана Трифуновића, П. писара началничества округа Алексиначког.

Началничество окружно.

ГГ. Милош Пироћанац, началник окруж. за сина Драгутина и за школе Алексиначке 2. Ђорђе Ц. Јанковић, помоћник началнич. за сина Ђорема. -- Анастасије Петровић, секретар началнич. за кћер Ђелену. -- Јосиф Добин, инџинир окружни за Кристину супругу. -- Петар Пантелић, казначей началнич. за супругу Марију. -- Стоилько Димитријевић за супругу Чбавку. -- 7.

Суд овог окружја.

ГГ. Лазар Живковић, член. суда окруж. за кћери свое. -- Васа Поповић I. класе член. -- Милош П. Трпезић, писар суда. -- Коста I. Илић, практ. -- Димитрије М. Перуничкић, практик. -- Г. Илија М. Петровић, практ.

Срез А. Ражаньски.

ГГ. Марко Протић, началник срезски. Светозар М. Томић, писар срезки. -- Лазар Ђвтовић, практ. -- Димитрије Ђокић, практ.

Ћумрук Алексиначки.

ГГ. Станое Г. Цонић, преценитель ыумр. за сина Владимира. Михаило Јоановић, практ. за кћер Персиду. -- Степан Ивановић, практ.

Карантин Алексиначки.

ГГ. Антоније Славуй, Директор карант. Стоилько Марковић, осмотрителъ.

Телеграфско належательство.

ГГ. Велимир Лонгић, телеграфист. Георгић Величковић, телеграфист.

Воено оделенѣ.

Г. Г. Михайло Томић поручик, — Милое Петровић, под-офицер. Марко Мешойковић, командир батал. — Милија Трифуновић, войник ескадронски.

Састанак и Ђумрук Суповачки.

ГГ. Манойло Митровић, надзиратель. Јован Михайловић, ђумрукѣија.

Практиканти начальничества Алексиначкога.

ГГ. Јован Бошковић, за сестрића Владислава. -- Бошин Поповић. -- Јован Милойковић, практиканти начальничества.

Учителѣи школа Алексиначки.

ГГ. Јосиф Димитријевић, учитель, за діякона Мияила. Иліја Петровић, ђакон и учт. III. раз. -- Урош Кезић, II. раз. учт.

Примирителни суд В. Алексинца

ГГ. Павле Пешикић, предсѣд. суда прим. за сина Ђорѣа. Јован Игњатовић член суда окружн. за сина Стевана. -- Петар Рашић, дѣловодитель за сина Михаила. -- Коста Гербепаровић, устав. писар судски. -- Никола Бадовић. -- Миладин Бошковић, II. класе пошталион.

Трговци Алексиначки.

ГГ. Ставра Јовановић кафеѣија. Наум Стоишић, трг. за сина Димитрија. -- Милько Игњатовић терзія. -- Савва Стефановић трг. -- Димитрије Ђорђевић каф. -- Милош Пешић трг. -- Мияило Раићеловић, калфа трг. -- Јованче М. Ђирић, калфа дуванѣински. -- Младен Трифуновић, калфа шустерски. -- Таса Веровић, майстор сарачки. -- Ђорђе I. Пержун, шнайдер (кројч.) -- Гавра Кавлаковић, шнайдер, Спасое Митић трг. -- Милан Крстић, терзія. -- Ђорђе II. Яковић, бакалин. -- Коста Иліћ, бакалин. -- Миялко Димитријевић, Кратованѣија терзія. -- Алекса Мияилович, комесионер. -- Добросав Митић дуванѣија. -- Иліја Ђвтовић,

полицай. -- Милоя С. Трифунац трг. -- Ђитан Ђокић пауција. -- Никола Младеновић терзія. -- Илія Янковић мунція. -- Іован Дришка тишлер. -- Димитріє Ілійћ шустер. -- Живко и Живан браћа Стоядиновіи, трговци. -- Іованче Младеновић. трг. за сина Николу. Голуб Милойковић трг. за сина Іована -- Мића Б. Живковић трг. -- Марко Мияиловић тухекція, -- Мита Стоядиновіи, кафеція. -- Тодор и Стоянча Живковић, трг. болтаціє. -- Василіє Светанія писар шпартальов. Тома М. Титанис, комісіонер. -- Дина Стевановіи, предсѣд. прим. суда из Суботница. -- Стоян Аранђеловіи терзія. -- Станко Нешић терзія за брата Ђорђа. -- Величко Крстић, терзія. -- Стеван М. Радойковић, трг. -- Стойко Првуловић, берберин. -- Мияило Костић, терзія. -- Коста Іовановіи, трг. за сина Димитрія. -- Миша К. Милойковић трг. за сина Іосифа. -- Петар Іовановіи, трг. за сина Констандина. -- Стоян Лукић, трг. -- Стоян Ігнатовіи бояція. -- Илія А. Трифунац, дуванція. -- Димитріє Ђорђевић, кафеція. Коца Крстић Загорац, трг. -- Глигоріє Івановіи, бакалин. -- Владимир С. Яношовіи, кантарція. -- Ђорђе Мирковић, кафеція. -- Станко Божић, шустер. -- Станойло Іовановіи, терзія. Коста Станковић меанція Милан М. Врбић, трг. -- Стоян Таушановіи, трг. -- Стоша Станковић, трг. -- Фидип Тодоровіи, налбантин за сина Николу. -- Васа Грк Николић, трговац за сина. Стевана. -- Павле Орловић, трг. -- Стеван Стоядиновіи, мунція. Раићел С. Николић, бояція. -- Таса Димитрієвић, терзія. -- Миче Х. Пешић, кафеція. Лазар Димитрієвић, бакалин.

110.

БЕОГРАД.

Скупио Х. Серафим Архимандрит М. Дечана.

ГГ. Илія Новаковић, протиерей београдскій. -- Илія Новаковић, совѣтник пензионирани. -- Хади Дина, протоєрей войнички. Марко Вукадинов, Величанинъ за сина Петра. -- Ристо Х. Аврам Х. Ђоровић, кафеція у Владичину. -- Янаћко Николић, кафеція на Теразіє. Шандор Петровић, за сина Милана. Сима Костадинов, трговац. -- Іова Никола Шубашић, писар. Коста Стоядиновіи, штекулантъ. -- Сава Милетић, служитель бакалски. Алекса Мицић кафеція. -- Алекса Стоян Дуіовіи, дуванца. -- Павле Перуєвић, шустер. -- Діамандія Янковић. Ђорђе Ристић, симиція крчовали, -- Петар Настасієвић, златовез. -- Єфремъ Іовановіи, пећанинъ трго-

вац. — Михайло Анастасієвић из Призрена. — Коста Јуришевић трговац. Данило Живковић из Приштина дувачија. — Светозар Јовановић, калфа бакалски. Ђорђе Наумовић за сина Милоша из Пожаране. Поп Анђеле Ђурковић из Пожаране, из турске. — Поп Ристо Воичић, из нове вароши. — Ђорђе Јовичић, трговацъ истог места. Нестор Мицић Јанковић, из Пожаране. — Ђорђе Карановић, шустер. — Поп Никодим, из Тетово. — Поп Стоиче из Тетово. — Герасим Мило Митревић из Тетово. Мило Станчев, трговац. — Софронія Ђромонах Дечанац. — Нади Иванов учитель тетовски. — Х. Замфир Поповић из Скопле. — Серафим Хаџи Ђоровић Скопл. — Поп Христо из Тетово у Скоплѣ. — Ђорђе Комненовић, практични Доктор. — Ристо Тодоровић, Мајор и кавалѣр, пензионирани за себе и за унука Ристу. — Г. Рапов Болгарин из Цариграда. — Г. Стефан Младеновић, трговац Призренац. — Светозар Д. Атанасієвић ученик III. разреда Гимназіе Београдске.

43.

Скупила Госпођица Елена Киријак.

РГ. Мишо Банковић, за кћер Милеву ученицу. Милан Косановић ученик. — Павле Вуић, ученик. — Милева Вуковић, ученица. — Огла Лонгиновић, ученица. — Любица Аврамовић. — Костантин Вилотријевић, ученик. — Елена Вилотријевић ученица. — Елена Киријак ученица. — Милка Богдановић. — Влада Ђорђевић ученик. — 11.

Скупіо Г. Михаил Ђурић IV. раз. богослов.

РГ. Клирици богословіе Београдске.

РГ. Антоније Ђорђевић, IV. раз. Велько Драшковић IV. раз. за брата Ненада ученика II. раз. економске школе. Јован Крсмановић, IV. раз. Бружанин. — Михайл Стойчевић, IV. раз. Весовац. — Петар Батавельић, IV. раз. — Алекса Иліћ III. раз. Бражаничевац. — Михайл Протић Дралачевац. — Стефан Тодоровић Босанац. — Аћим Иліћ II. раз. Браничевац. — Аксентије Симић II. раз. Врдничанин. — Живко Ивановић II. раз. Браничев, за свог присног друга Аћима. — Илія Милосавлѣвић Крагујевчан. — Јосиф Давидовић II. раз. — Игњат Поповић, II. раз. из Старог Вла. — Василије Трифуновић I. раз. — Василије Кнежевић, за брата Милана Беочанина. — Јован Поповић Ужичанин. — Лазар Богојевић, за браточеда Божићара. — Милош.

Поповић Крагујевчанин. — Михаил Милетић, Ужичанин. — Максим Молеровић Валѣвац. — Никола Миловановић Валѣвац. — Петар Вујовић, за брата Никифора Карановчанин. — Спасоє Марковић Баньчанин. — Яков Јовановић Валѣвац. — Тома Поповић Валѣвац. — Любомир Молеровић III. раз. Гимназіє. — Георгіє Прванов, I. раз. Богословіє из Ломне Паланке. — Марко Петровић II. раз. Богословіє Валѣвац. — Димитриє Костић I. лѣта Богослов Карановачки. 30.

Скупио Г. Манойло Ђурђевић, ученик II. раз. полу-Гимназіє Београдске.

ГГ. Спиридон Нешић, презвитер 1 књ. — Иса Н. Георгієвић, презвитер 1 књ. — Мисионо Симеоновић, презвитер 1 књ. — Јован Илић, диякон 2 књ. — Михаило Димитриєвић, диякон и учитель 1 књ. — Арса Јовановић, правник III. год. 1 књ. — Милован Мијатовић, правник III. год. 1 књ. — Јован Рајковић практикант главне полиціє, за брата Николу Ђ. Ранковића, уч. II. раз. полу-Гимназіє Београдске. — Гаврил Матић, ученик IV. раз. полу-Гимназіє Београдске. — Митутин Ђурић, учен. IV. раз. полу-Гимназіє Београдске. — Стеван Б. Миличевић, учен. IV. раз. полу-Гимназіє Београдске. — Неделько Милошевић, учен. III. раз. полу-Гимназіє Београдске. — Јован Богић, учен. II. раз. полу-Гимназіє Београдске. — Прока Дамјановић, учен. II. раз. полу-Гимназіє Београдске. — Манойло Ђурђевић, учен. II. раз. полу-Гимназіє Београдске. — Светозар Шурдиловић, учен. I. раз. полу-Гимназіє Београдске и друг нѣгов, Стеван Радоичић, учен. I. раз. полу-Гимназіє Београдске. — Сима Б. Живковић, кројач. — Милош Р. Срећковић, калфа трговачки. — Спира Богдановић, филозоф. 20.

Скупио Г. Илія А. Аџемовић, слушатель Филозофіє.

1.) Изъ струке чиновничке.

ГГ. Јован Гавриловић, члан државног савета 1 књ. — Г. Коста Райковић, за кѣри Драгу и Марию 1 књ. — Катарина Стефановић 1 књ. — Г. Светозар Димитриєвић. 4.

2.) Правници I. год.

ГГ. Алекса Ђ. Поповић. — Милан Б. Перишић. — Тодор Поповић. — Михаило Марковић — Риста П. Марковић. —

Петар Ђ. Поповић. — Атанасіе П. Николић. — Алекса Б. Ян-
ковић. — Светозар Р. Матейић. — Велимир М. Живковић. —
Савва Н. Самарцић.

3). ГГ. слушатели Гимназіе.

Мияило Н. Мияиловић, VI раз. — Лазар Комарчић V. раз. —
Сима Т. Поповић, V. раз. — Петар Любишић, VI. раз. — Ди-
митріе Я. Ђорђевић, терзія. — Димитріе Петковић, бывший
жандар. — Госп. Милка Стояновић.

Од Г. Гаврила Ёромонаха свршавајућег Богослова

ГГ. свршавајући Богослови.

Панта Протић, из Рипня окр. београд. — Ђорђе Стојано-
вић, Неготинац. — Јован Петровић, Крагуевчанин. — Јован
Пешић Београђанин. — Алекса Станковић. — Гаврил Любо-
новић, за себе и свог друга Јована Талића, свршавајућег Бого-
слова и за брата свога Милана I. раз. основне школе. — З књ.
Сава Ёромонах, Дечанац.

ГГ. III. год. Богослови.

Никола Крупежевић, Смедеревац. — Јован Миловановић,
Шабчанин. — Сима Илић Шабчанин. — Михаил Ђорђевић, те-
товац из С. Србіе. — Добросав Петровић за сестрића Сре-
тена. — Лука Майсторовић Смедеревац. — Настас Петровић,
из Банѣ Алексиначке.

ГГ. II. год. Богослови.

Алекса Богдановић. — Сретен Анђелковић, за учителя
Батавельића. — Јован Чулић. — Лука Станоевић, окр. краин. —
Захарія Петковић. — Рафаил Ёромонах монастира Боговађе. —
Филотіе Ёромонах монаст. Благовештенѣ. — Павле Саввић, Кра-
гуевчанин.

ГГ. I. год. Богослови.

Станое Милошевић. — Михаил Милетић. — Милош Си-
меоновић, парох Београдскій. — Јован Салаковић, ђакон и учи-
тель Шабачкій. — Илія Антоніевић, ђакон монастира високи
Дечана. — Јован Вукотић I. дѣта Богос. Црногорац. 31.

Скупио Г. Нестор Милисавлѣвић кафеџія.

ГГ. Дамян И. Евремовић, служник у двору. Нестор Милисавлѣвић, кафеџія. — Јован М. Лешанин, правник. -- Јован Радивоєвић православ вел. Школе. -- Ђорђе Петровић, бакали. -- Димитрије Тимаревић, служитель у двору. -- Никола С. Андрејевић, правозаступник, за кѣр Катарину. -- П. М. Райчевић, бивш. прак. главне контроле. -- Ђока Д. Поповић, трг. из Шабца за сина Стевана. -- Никола Протић из СвиLINE землѣдѣлац. -- Јанко Миловановић, абаџія из Шабца. -- Ненад Деспотовић из Шабца.

12.

БОГАТИЋ.

Скупио Г. Милош Ст. Баић, практ. среза Мачванског.

ГГ. Павле К. Радовановић, из Богатића Началник среза Мачванског. — Благое Карић, из Богатића писар среза Мачв. — Милан Ковачевић, из Богатића писар среза Мачв. — Димитрије Берић, из Богатића свештеник за сина Илију 2 књ. — Дамян Илић, из Дубља свештеник Дублянски. — Алекса Берић, из Богатића учитель. — Димитрије Дукић, из Бадовинаца учт. — Живоин Петровић, из Глушаца свештеник. — Јаков Чупић из Митровице трг. за сина Любомира. — Коста Алексјевић из Раче поштар. — Јован Бошняковић из Митровице парктикант. ђумрука. — Божа Филиповић, из Нођая меанџія. —

13.

ВАЛѢВО.

Скупио Јова С. Милутиновић, практикант начальничества Валѣвског.

ГГ. Миленко Теодосић, началник окруж. Валѣвског. Любомир Срећковић, писар среза Поцерског окруж. Шабачког. -- Ђорђе Ђорђевић, II. писар начальничества Валѣвског. -- ГГ. практиканти начальничества Валѣвског: Милован Міятовић. -- Јова С. Милутиновић, за кѣр свою Христину. -- Јован Т. Вуковић, за сестру Ружу. -- Милан Шљиваковић. -- Милан I. Нешковић, за брата Благоя. -- Милован Ђ. Глишић, за брата Благоя. -- Јован Јовановић. -- Милан Т. Павловић, практ. канц. среза Подгорск.

за брата Стевана. -- Стеван П. Обрадовић, учитељ у Срезу подгор. за брата Лазу. -- Драгутин Крстић, практ. примирит, суда Валѣвског. -- Ђорђе Ђуричић ученик. -- Ненад Стевановић, калфа трговачки за сестру Мацу. -- Марко Милошевић, стари поднар. пешачки. -- Тома Боичић, каплар батерије Валѣвске.

17.

ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ.

Скупио Г. Х. Петровић, член суда окрж. Рудничског.

1.) Пресонал суда окружја Рудничког.

ГГ. Димитрије Јачић, предсѣдатељ. -- Христифор Петровић, Димитрије А. Протић. -- Димитрије Лазаревић, членови суда. -- Аксентије Тешић, секретар. -- Петар Црвчанин писар. -- Андрија Буђевац, писар за сина Петра ученика I. раз. -- Димитрије Ђорђевић, писар за синовцу Драгу. -- Младен Миловановић практ. -- Милан Лунѣвица практ. -- Милош Ломић. -- Јован Поповић практ.

12.

2.) Персонал Началничества окружја Рудничког.

ГГ. Живан Антонић, начал. окруж. Владимир Васић, помоћник окруж. -- Стоян Обрадовић казначей окруж. -- Јосиф Лутман, инжинир окруж. -- Алекса Јоцић, секретар окруж. -- Обрен М. Мићић, писар окруж. -- Стеван Милошевић, званичник окруж. -- Живко Митровић, званичник окруж. -- Лазар К. Протић, практ. Лазар Брковић практ.

10.

3.) Персонал канцеларије среза црногорског окружја Рудничког.

ГГ. Мияило Николић, началник Срески. -- Панта Лунѣвица, писар среза Црногор. -- Ђфрем Т. Ђорђевић, практ. црногор. -- Јанићије Томић, практ. црногор. за сина Михаила. -- Станко Јовановић, трговац марвени из села Грабовице, исте общине. -- Павле Грмовић, член примирителног суда вар. Гон. Милановца.

6.

ДОБРИВА.

Скупио г. Петар Марковић, учитель школе общине
Добривске.

ГГ. Петар Марковић, учитель школе, за кћер Асибијану.
Стефан Марковић, парок Ореисковака за сина Любисава. —
Јован Милетић, ученик. IV. раз. школе Добривске. — Јован
Стојановић, трговац за кћер Насту. — Радован Радивоевић,
учн. IV. раз. школе Добривске. — Живота Радовановић, чето-
вођа за кћер Даницу. — Марјан Исеј, трг. за сина Радосава. —
Ефрем Петровић, трг. за сина Живка. — Исејя Ђорђевић, ду-
ћанџија за кћер Софию. — Сима Мойшеовић меанџија. — Здравко
Јовановић, богослужитељ школе Добривске. — Маринко Илић,
главни кмет за сина Данила. — Милосав Райковић, помоћник
за сина Живка. — Угрин Раић, учн. II. раз. школе Добривске. —
Јован Атанасковић, учн. IV. раз. школе Добривске. 15.

КРУШЕВАЦ.

Скупіо г. Милан I. Филиповић, практикант началничества
Крушевачког.

ГГ. Павле В. Мутавџић, началник окружњи, за синове Лю-
бомира и Божидача слушатељи поезіе 2 књ. — Мартин Ма-
тијашевић, окружњи инџинир. — Димитрие Брзаковић, секретар
началничества окружња Крушевачк. — Вуица Райковић, писар
за сестрића Тодора Кићановића. — Петар Ресимић, наредник.
Јован Станић, подофицер — Милан Јов. Филиповић, практи-
кант и скупитељ, за сестру Елисавету. — Михайло Антоновић,
практик. начтв. Крушев. за брата Димитрија. — Коста Дикић,
практикант началничества окружња Крушевач. — Радоица Пе-
тровић практикант началничества Крушев. 11.

ЛОЗНИЦА.

ГГ. Ђока Радовановић, писар суда. — Савва Баић, кмет.
Јован Лазаревић, трговац. — Милан Јовановић кмет. — Тома
Бошковић кројач. — Любомир Стојановић трговац. — Миша

Стевановић трговац. — Панта Груић трг. — Милош Весели-
новић практик. — Владимир Б. Любић трг. — Коста Остоић
практик. — Јоца Бошковић трг. — Лука Манойловић кмет су-
да. — Јоца Павловић туфекџія. — Владимир Милетић трг. —
Цвѣтко П. Ђздић трг. — Владислав Ристић трг. 17.

СТАРА СРБИЈА.

ПЕЋ.

Скупіо Х. Серафим, Архимандрит М. Дечана.

ГГ. Илія Јѣић чест. трг. за сина Ђорђа. Јово Јосиф Ћу-
кић, трг. за сина. — Коста Поповић, вредни трг. за синове
Симеона и Милутина. — Ђира Јанковић за сина Спасоја и Ни-
кодима. — Гетона Ћукић, за браћу своју Ђѣту и Станишу. —
Иван Муратовић терзія. — Пера Муратовић терзія. — Сава
Шекуларац терзія. — Риста Митковић, папуџія. — Хаџи Ра-
дич, кожухар и меанџія. — Јова Радевић, трг. — Архиман-
дрит Хрисант, патриаршије пећске. Хаџи Рафаил, Ђромонах пећ-
ске патриаршије. — Мелентије Ђромонах, патриаршинац. — Кирил
Ђромонах, патриаршинац. — Стефан Петровић, протоерей окру-
жія пећског. — Хаџи Никола Петровић, парох Бѣлополски. —
Стефан Ђрей, парох Драголевски. — Милован Ђрей, парох И-
сточки. — Поп Божко, парох Баньски. — Поп Марко, парох
Јошанички. — Поп Жарко; парох Кошевачки. — Лазар Николић,
терзія и бакалин. — Тимотеа Ристић, мутавџія. — Ристо Ра-
доичић меанџія. — Никола Хаџи Ниѣић, сапунџія. — Поп Алекса
прота у патриаршији Ђѣмер. — Поп Милосав из Велике. — Дима
Свећар, за синове. — Лазар Стерѣв, трг. — Јова Алексић, тер-
зія. — Госпођа Катарина, Монахиня у патриаршији. — Хаџи
Кириль Андреевић Н. — Хаџи Агатангелъ Ристић, епитроп. —
Хаџи Ананія Протић, епитроп — Самоиль Ђромонах Н. у Ви-
ници селу Хочу. — Теофиљ Ђромонах. — Висарионъ Ђромо-
нах. — Симеон Црногорац Ђромонах. — Јоаким Мойсей, Н. У.
М. Горіоча. — Рафаиль Ђромонах Дечанац. — Поп Стефан,
Іконом и парох Ђаковачки. — Філіп Стефановић, трг. — Јкато-
нић, учит. — Димко Васић, слуга. — Филип Јанковић, калаи-
џія. — Младен Станоевић, заклеті старац — Филип Хаџи
Стефић, из Пеѣи. — Пера Котлаић, трг. из Пеѣи. — Мита То-
нић, кожухар. — Стоян Станков Сойкић, бояџія. — Хаџи Тоѣа,

бояція из Пећи. -- Томо Николаевић, учит. Пећскп. -- Поп Димо, из Приштина. -- Хаџи поп Ђорђе Иконом. -- Поп Сима настоятель м. Девича. -- Игнатіе Ђромонах девички. -- Поп Мелентіе девички. Яџа Котлаић, трг. из Пећи. -- Велян, зидар из Дибре жител пећески за синове Замфира и Блажу. -- Арсенія, меанџія за сина. -- Поп Василија из Суо Дола у пештер. 63.

ПРИЗРЕН.

Г. Г. Димитріе Пантић. -- Хаџи Аксентіе Х. І. Петровић. -- Стоян Перо Чашишевић. -- Милан Д. А. Ковачевић, учитель. -- Цвея Димитріевић. -- Димитріе Максимовић, епитроп Дечански. -- Ива Ливачанче. -- Ива Туфекџія, епитроп Пећске патриаршіе. -- Јона Филиповић, за свог сина. -- Поп Јован Липнянски, из Косова. -- Поп Василије Добротински. -- Марко Живковић. -- Данил Архимандрит цркве св. Георгія. -- Поп Василије Поповић, Иконом. -- Поп Коста Поповић, протоерей. -- Поп Стефан Икономовић. -- Поп Христо парох. Петроніе игуман св. Марка у Коришу. -- Захарія Младеновић. -- Апостол Х. Симић за сина Илію. -- Симча К. Хаџи Станимировић, сатџія. -- Јане Стоиновић, тетовац. -- Поп Лазар парох Хочки. -- Синадин, меанџія за два сина. -- Хаџи Јован. Хаџи Яковлев, за сина Тому. -- Вићентија Хаџи Якињ, меанџія. -- Сима Недельковић, коџобаша Хочки. -- Павле Алексић, учитель Хочки. -- Дамян Трифунов, зевгар. -- Поп Илія, парох Ораовачки. -- Тома Симић, из Ораховца. Михайло Ицвеа Гркавић. -- Поп Стефан, Призренац таксидіот св. патриаршіе пећске. -- Филимон Илић Здуић. -- Хаџи Томо. Х. Становириовић. -- Спаса С. Здуић. -- Стефан С. Здуић. 37.

ЧАЧАК.

Скупио Г. Яков Ненадовић II. класе писар среза Трновачког.

ГГ. Јосиф Поповић, свештеник Херцеговачки. -- Сретен Поповић парох Чачански. -- Витомир Поповић, парох Трнавски. -- Ђоко Лукић, началник среза Трновског. -- Коста Антић, писар среза Трнавског. -- Михаил Марковић, практ. Трнав. --

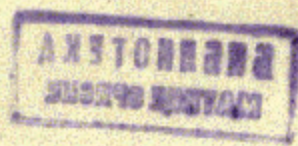

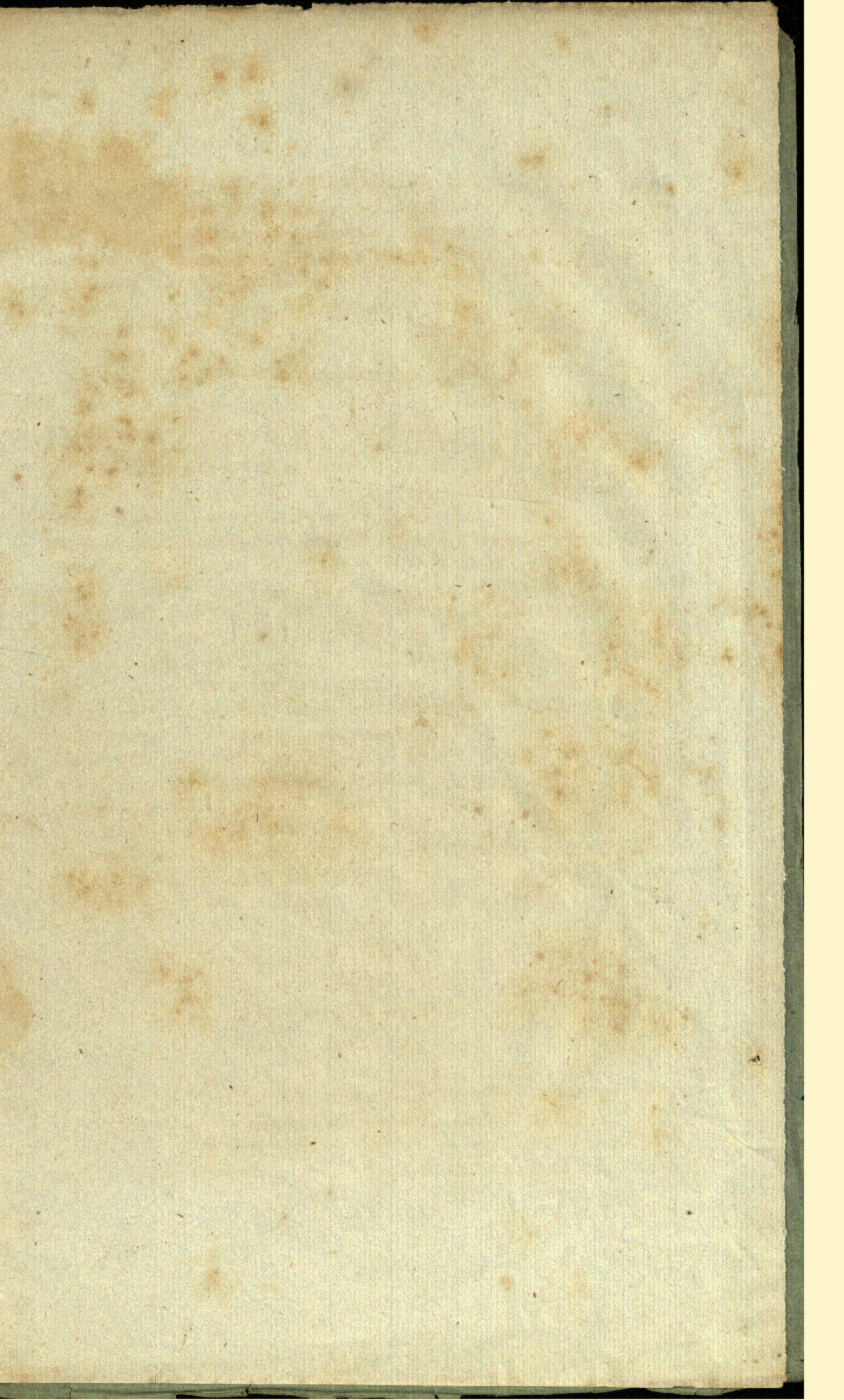
Милое II. Маслић прак. прим. суда. -- Мирко Ристић, стари поднаред. пешачки. -- Антоніе Марковић, за сина Савву учен. I. раз. -- Милан Вучићевић, за сина Светозара учен. I. раз. гимназіе. -- Радован Царевић, служит. телеграфа. 11.

ЗЕМУН.

(Уписани у књижари Сопроновой.)

За Вршац 3 књ. за Панчево 5 књ. за Сомбор 4 књ. за Земун 6 књ. за Бегу цркву 4 књ. Свега 22.

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT TIME

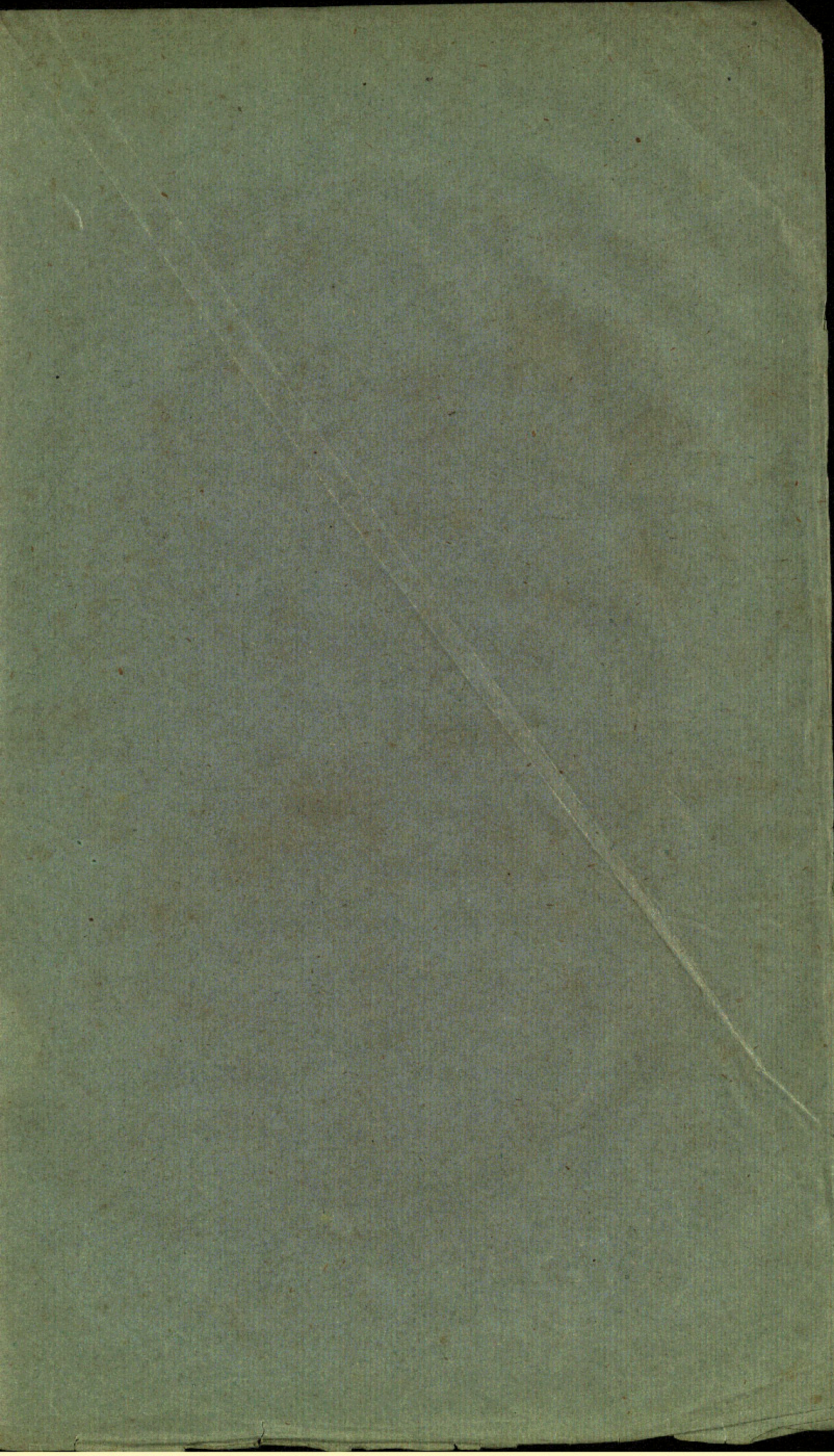
BY
JOHN STOW

OF THE CITY OF LONDON

THE SECOND EDITION
REVISED AND CORRECTED
BY
JOHN STOW

Printed by
J. Stow

БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

Р12Срп 967.1